

Evert Taube

Del 1 Här kommer Fritiof Andersson!

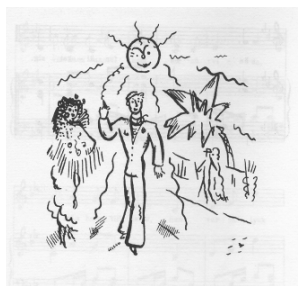
Visklubben 2012

Evert Taube

Del 1

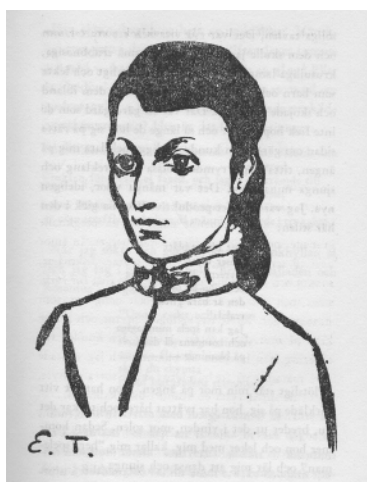
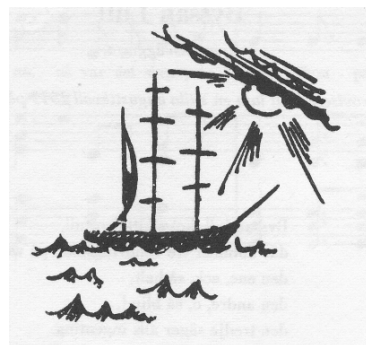
Här kommer Fritiof Andersson!

Ack, annorlunda var det i Paris	sid 32	I Stagnelii lya	34
Albertina	8	Jag är fri, jag har sonat	56
Anna Bella Mirafior	89	Karl Alfred, Fritiof Andersson och jag	46
Ballad om briggen "Blue Bird" av Hull	48	Karl Alfred och Ellinor	12
Balladen om Ernst Georg Johansson	64	Kom i min famn	40
Balladen om Gustaf Blom från Borås	70	Kosterflickornas visa	21
Blås, Kajsa, blås!	19	Linnèa	20
Borta bra men hemma bäst	39	Midsommarballaden	25
Brevet från Lillan	81	Min farfar var en jaktlöjtnant	41
Bröllopsresan till Barcelona	30	Möte i monsunen	72
Byssan lull	4	När jag var en ung caballeiro	52
Calle Schewens vals	66	Portugis	38
Den glade bagarn i San Remo	80	Resan till Spanien	5
Dottore Bordone	44	Serenaden i Prästgatan	26
Eldarevalsens	62	Sjuttonde balladen	28
Eldare på värmen	86	Skärgårdsfrun	24
En söndagsmorgon bittida	23	Som stjärnor små	33
Flickan i Hamburg eller Turalleri	6	Stockholmsmelodi	54
Flickan i Havanna	18	Tango i Nizza	84
Flickan i Peru	10	Tatuerarevalsens	50
Fritiof Andersson	14	Utövisan	22
Fritiof Anderssons paradmarsch	61	Vals i gökottan	51
Fritiof Anderssons polka	45	Vals ombord	16
Fritiof i Arkadien	82	Vals på Mysingen	75
Fritiof och Carmencita	68	Än en gång därän!	60
Första torpet	42	Älskliga blommor små	36
Havsörnsvals	58		
Himlajord	78		
Här, Rosmarie, syns blåa Nämdöfjärden	76		

Byssan lull

^{am} //:Byssan lull ^{dm} koka ^E kittelen full
 där kommer tre vandringsmän på vägen://
^{am} den ene, ack, så halt, ^E
^{am} den andre, o, så blind, ^E
^{dm} den tredje säger alls ingenting. ^{am} ^{E am}

Julia Sofia Jacobsdotter,
Evert Taubes mor.

^{am} //:Byssan lull koka ^{dm} kittelen full ^E
^{am} på himmelen vandra tre stjärnor:// ^E
^{am} den ena är så vit, ^E
^{am} den andra är så röd ^E
^{dm} den tredje det är månen, ^{am} ^{E am} den gula.

^{am} //:Byssan lull koka ^{dm} kittelen full ^E
^{am} det blåser tre vindar på haven:// ^E
^{am} på Stora ocean, ^E
^{am} på lilla Skagerack, ^E
^{dm} och långt, långt opp i ^{am} ^{E am} Bottniska viken...

^{am} //:Byssan lull koka ^{dm} kittelen full ^E
^{am} där seglar tre skutor på vågen:// ^E
^{am} den första är en bark ^E
^{am} den andra är en brigg ^E
^{dm} den tredje har så trasiga segel. ^{am} ^{E am}

^{am} //:Byssan lull koka ^{dm} kittelen full ^E
^{am} sjökistan har trenne figurer:// ^E
^{am} den första är vår tro ^E
^{am} den andra är vårt hopp ^E
^{dm} den tredje är kärleken, ^{am} ^{E am} den röda.

Resan till Spanien eller En sjömatros uti blåa kläder

Hal - lå du käck - ke sjö - mat - ros! Var kom - mer du i - från? Vad ha - ver du be -
 skå - dat, du böljans stol - ta son, allt up - på di - na fär - der med skep - pet Mas - ter -
 ton? Du sjö - mat - ros allt ut - i blå - a klä - der!

<p>1. ^D Hallå du käck sjömatros!
Var kommer du ifrån?
^A Vad haver du beskådat,
^{E7} du böljans stolta son,
^A allt uppå dina färder
^D med skeppet Masterton?
^G Du sjömatros allt uti blåa kläder?
^D</p>	<p>4. ^D Hon rulla cigarillos
och bjöd mig uppå vin,
^A sen lärde hon mig spela
^{E7} lite grann på mandolin.
^A Hermoso! Companero!
^D Oh! Du kan ju melodien!
^G Du sjömatros allt uti blåa kläder!
^{E7} ^{A7} ^D</p>
<p>2. ^D Vi segla från West Hartlepool,
så kom vi till Rouen.
^A Sen segla vi till Spanien,
^{E7} där vi dansade fandang.
^A Caramba, senorita!
^D För nu gånger här i land
^G en sjömatros allt uti blåa kläder!
^{E7} ^{A7} ^D</p>	<p>5. ^D Sen dansa vi fandango
uti en stor salong.
^A Hon sade: Oh, my darling!
^{E7} Marinéro! Atencion!
^A Margarita! Piccanina!
^D Mycke fina! Come along!
^G Du sjömatros allt uti blåa kläder!
^{E7} ^{A7} ^D</p>
<p>3. ^D Och allt uti ett fönster,
allt bakom en gardin,
^A där satt en senorita
^{E7} och spela mandolin.
^A Hallå, du käck sjömatros,
^D du ska få komma in,
^G du sjömatros allt uti blåa kläder!
^{E7} ^{A7} ^D</p>	<p>6. ^D Caramba senorita!
All right och très bien!
^A Om du vill ha en sjömatros
^{E7} allt till din hjärtevän.
^A Hon svarte: Claro! Bueno!
^D Very well och kom igen,
^G du sjömatros allt uti blåa kläder!
^{E7} ^{A7} ^D</p>

Flickan i Hamburg eller Turalleri

1. ^D Sjölivet det er en fornöjelig stand. ^{A7}
^D Turalleri, turallera!
Når frisk vind der blæser og sejle vi kan ^{A7}
^D Turalleri, hurra!
^G Når merssejl og bramsejl vi hejser kontant ^D
^{E7} til fremmede lande vi sejler galant ^D
^G Turalleri, turallera! ^{A7} ^D Turalleri, hurra!

2. ^D Så kom vi til Hamburg, en fornöjelig sta. ^{A7}
^D Turalleri, turallera!
Der ser jeg en pike så munter og gla. ^{A7}
^D Turalleri, hurra!
^G Hun stod der og smilte med roser på kind. ^D
^{E7} Jeg önsket den piken var kärestan min. ^{A7} ^D
^G Turalleri, turallera! ^{A7} ^D Turalleri, hurra!

3. ^D Jeg gjorde mig dristig, tok piken i favn. ^{A7}
^D Turalleri, turallera!
Og spurte så venligt: Vad er deres navn? ^{A7}
^D Turalleri, hurra!
^G Hun svarte: jeg kan ikke sige dem det. ^D
^{E7} Jeg synes de er da altfor dristelig! ^{A7} ^D
^G Turalleri, turallera! ^{A7} ^D Turalleri, hurra!

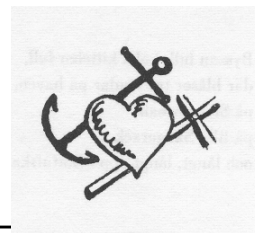

4. Men så går den piken til faderen sin.
 Turalleri, turallera!
 Med tårfyllte öine og bleg om sin kind.
 Turalleri, hurra!
 En sjömand jeg elsker og ham vil jeg ha.
 Jeg synes en sjömand er munter og gla.
 Turalleri, turallera! Turalleri, hurra!

5. Men så går sjömanden til faderen in.
 Turalleri, turallera!
 Med strålende öine og med roser på kind.
 Turalleri, hurra!
 Når faderen spurgte: Vad er de av for stand?
 Jeg svarte: Jeg er blot en simpel sjömand!
 Turalleri, turallera! Turalleri, hurra!

6. Jeg er blot en sjömand fra Christiansand.
 Turalleri, turallera!
 Ej gods eller penge hos mig være kan!
 Turalleri, hurra!
 Men munterheten, den holder jeg kjær,
 og helst vil jeg være vor pikerne er!
 Turalleri, turallera! Turalleri, hurra!

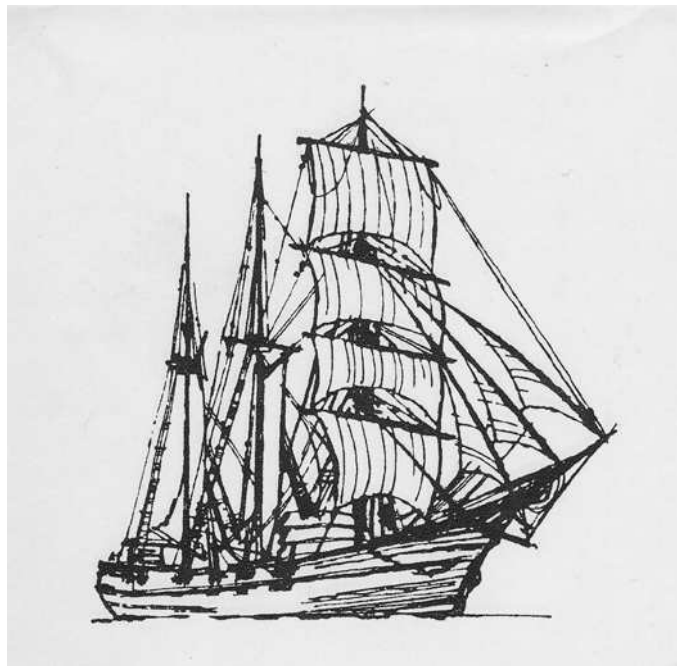
Sju sjömansvisor och Byssan lull, 1919

Albertina
 Bohuslänningarnas dryckesvisa
 Byssan lull
 Den sköna Helén eller Flickan i Peru
 Fritiof Andersson
 Karl Alfred och Ellinor
 Resan till Spanien eller En sjömatros allt uti blåa kläder
 Turalleri eller Flickan i Hamburg

Albertina

1. Där byggdes ett skepp uti Norden.
Albertina, så var det skeppets namn, pumpa läns!
Albertina må så vara
Albertina ingen fara
Albertina, så var det skeppets namn, pumpa läns!
2. Den skutan är allaredan målad
hon är målad i rött och gredelint, pumpa läns!
Hon är målad, må så vara
hon är målad, ingen fara
hon är målad i rött och gredelint, pumpa läns!
3. Albertina hon är nu redan lastad,
hon är lastad med öl och brännevin, pumpa läns!
Hon är lastad, må så vara
hon är lastad, ingen fara
hon är lastad med öl och brännevin, pumpa läns!
4. På böljorna gunga Albertina
ja, hon gungar på böljorna de blå, pumpa läns!
ja, hon gungar, må så vara
ja, hon gungar, ingen fara
ja, hon gungar på böljorna de blå, pumpa läns!
5. Den skutan har allaredan strandat
hon har strandat bland bränningar och skär, pumpa läns!
hon har strandat, må så vara
hon har strandat, ingen fara
hon har strandat bland bränningar och skär, pumpa läns!

6. ^D Dess gravskrift är allaredan ^A skriven
^{E7} den är skriven på förgyllande latin, ^A pumpa läns!
^{A7} Den är skriven, må så vara
^D den är skriven, ingen fara
^{Em} den är skriven på förgyllande latin, ^{A7} ^D pumpa läns!
7. ^D På stranden står flickan och ^A gråter
^{E7} ja, hon gråter för lilla vännen ^A sin, pumpa läns!
^{A7} ja, hon gråter, må så vara
^D ja, hon gråter, ingen fara
^{Em} ja, hon gråter för lilla vännen ^{A7} sin, ^D pumpa läns!
8. ^D Men nu så är Albertina ^A bärgad,
^{E7} hon är bärgad bland bränningar och ^A skär, pumpa läns!
^{A7} Hon är bärgad, må så vara
^D hon är bärgad, ingen fara
^{Em} hon är bärgad bland bränningar och ^{A7} ^D skär, pumpa läns!

Den sköna Helén eller Flickan i Peru

1. Nu jag sjunger om ett annat land och om en annan kust
och om minnen från min ungdoms flydda da'r.
Det är sången om den flickan som i glädje, nöd och lust
lovat älska den hon redan svikit har.
Vilka dagar, vilka stunder utav kärlek, sol och sång!
Vilka nätter uti silvermånens glans!
Oh, i skuggan utav palmer har vi vandrat mången gång!
Större lycka på jorden aldrig fanns.

Oh, min älskling i Peru!
Jag är alltid ensam nu
med min sorg, min längtan och min melodi.
Ingen sjunger nu
som förr du sjöng för mig i Tapalquén!
Oh, min sköna, min älskade Helén!

2. Vilka rätter uppå borden utav fina bamburör!
Vilka drycker uti glas utav kristall!
Vilka blickar över glasen, som var fyllda av likör!
Vilka hästar uti din pappas stall!
Oh, när ljuvt uti min famn du stundom vilade så säll,
vilken fröjd, oh, vilken härlig poesi!
Vilka armar, vilken barm! Oh, vilken lycka varje kväll,
som nu för alltid, för alltid är förbi!

3. Ack när vågor sakta viska i vår vik i Tapalquén
 solen sjunker i Stilla havets famn
 sitter jag här upp' i Nordens land och värmer mina ben
 framför brasan i mitt rum på Östermalm.
 Ensam, glömd av alla och liksom av den jag älskat mest
 och förutan annan tröst uti min sorg
 än det hoppet att få hyra nu till våren omigen
 ombord på skeppet Gripen ifrån Göteborg.

Vision och prolog

Jag, som här börjar berätta mina minnen från barndomen, är enligt legenden född på Vinga. I verkligheten kom jag dit några dagar efter födelsen som inträffade i Göteborg, vid foten av Otterhällan i ett vackert hus som då var ett av de fina husen i Göteborg med utsikt över älven.

Vid min ankomst till jämmerdalen vid Otterhällan onsdagen den 12 mars 1890 kl 5 fm ansågs jag vara dödfödd och lades undan.

Men när doktor Petter Silfverskiöld skulle konstatera dödsfallet nöjde han sig inte därmed utan satte liv i mig. Jag började skrika och farbror Petter samt telegrafföreståndare Nordström, som just kom på besök, gratulerade min mor.

- För mig har du varit död och återuppstått från de döda, det kan jag väl aldrig glömma, sade min mor.

Ur: *Jag kommer från ett brusand' hav Barndomsminnen från Vinga och Göteborg på Oscar 11:s tid* av Evert Taube

Karl Alfred och Ellinor

En ung sjöman, Karl Alfred var hans namn,
han for så vida, ifrån hamn till hamn,
han var så lycklig med sitt fria liv
han hade ännu ej förälskat sig.

Som lättmatros förtjänade han sitt bröd.
Hans moder levde, men hans far var död.
Han skrev så kärt till modren allt ibland
och sände penningar från fjärran land.

Port Adelaide, det är en trevlig stad
där är en sjöman alltid nöjd och glad.
Karl Alfred snyggas sig och går i land
med glatt humör och penningar i hand.

Till en teater går Karl Alfreds stig,
ty han har gått i land att roa sig.
Där sätter han sig uppå läktaren,
då hörs en röst: Hello, my little friend!

Han vänder sig och ser i samma stund
en vacker flicka - hennes röda mun
den ler mot honom och hon viskar säll:
Come on, my darling! Följ med mig i kväll!

Och när som föreställningen är slut,
då går Karl Alfred med den flickan ut.
Hon säger: Följ nu med din Ellinor
så skall du se hur snyggt och fint jag bor!

^G Uti ett hus uppå Victoria Street ^{D7}
där bodde hon - han följer henne dit. ^G
knappt sitter hon uppå Karl Alfreds knä ^C
så säger hon: Tag fram din portmonnä! ^G ^{D7} ^G

^G Karl Alfred frågar: Vad skall du med den? ^{D7}
Hon svarar blott: Tag hit den strax min vän! ^G
Och i det samma kliver in en man ^C
en sådan som man ej beskriva kan. ^G ^{D7} ^G

^G Han riktar mot Karl Alfred sin pistol: ^{D7}
Hand o´r your money, be quick you big dam´ fool! ^G
Men vår Karl Alfred fruktar ej hans tjut. ^C
Han säger blott: Ja, varsågo´ å skjut! ^G ^{D7} ^G

^G Men utur fickan tar han portmonnän ^{D7}
och boven får den mellan ögonen. ^G
Sen säger han till lilla Ellinor: ^C
Ajöss me´ dej, ursäkta att jag går! ^G ^{D7} ^G

^G Men den som denna visan diktat har, ^{D7}
det är en ung sjöman, som en gång var ^G
uti ett hus i tredje våningen ^C
i Port Adelaide i Australien. ^G ^{D7} ^G

Fritiof Andersson

En sjöman ifrån Sverige han for sig till fjärran land
på skeppet Ann-Charlott från Hellviksstrand.
Hans namn var Fritiof Andersson, han var så glad i håg
när Ann-Charlott med förlig vind på blåa böljan låg
med last av plank och bräder och tändstickor och stål;
och Buenos Aires det var resans mål.

Att gå i Buenos Aires och spela gentleman
det är ett nöje för en ung sjöman.
Men farorna de lura ej blott på böljan blå,
men akten er I sjömän, för kreolskorna de små!
Och hören vad som hände vår Fritiof Andersson
en afton på Paséo de Colón.

I dörren till ett hus där man spelte mandolin
och där man dansa tango och drack vin,
där stod en senorita och Fritiof Andersson
han hade aldrig sett nånting som var så skönt som hon.
Hon sade: Ché, decime q` s tu nombre rubión?
Han svarade: Mitt namn är Andersson.

Han såg på hennes ögon och hennes svarta hår
och hennes lilla rosenröda mun
och hennes vita tänder och hennes bruna arm
och hennes smala händer och hennes höga barm
och sen tog Fritiof Andersson den flickan i famn.
Så gör en sjöman när han går i land.

Men Ann-Charlott har lossat och ligger segelklar,
besättningen blir kallad uppå däck.
Är alle man ombord, eller fattas någon än?

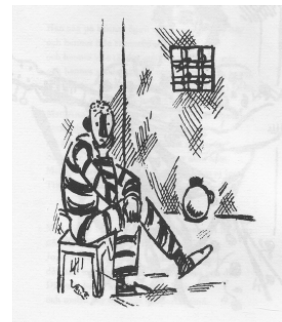
Så ropar nu kaptenen och räknar sina män.
Men Andersson var borta och han kom ej igen.
Till sjöss gick Ann-Charlott. Adjöss med den!

Men viljen I nu veta var den sjömannen han var,
när Ann-Charlott hon låg där segelklar?
Jo, allt inunder golvet, uti det samma hus,
där han med senoritan hade levt i sus och dus.
Där satt han uti mörkret uti en källare
och undra´ var han lagt sin portmonnä.

Men luckan uti golvet den öppnades till slut
och Fritiof Andersson fick komma ut.
Där stod två långa negrer och Fritiof frågade:
var innerst in i helskotta är min portmonnä?
De skakade på huvena och ville draga kniv.
Då tänkte han: Här blir ett tidsfördriv!

Då drar han av sig tröjan, så gör en svensk sjöman
och slåss med dem som bråka vill i land.
Och knivarna de blänkte, men Andersson han slog
den ene mitt i skallen så han hickade och dog.
Då kommer en polis och han säger: Det är nog!
Ja, svarte Andersson, det slaget tog!

Och över blå Atlanten
går briggen Ann-Charlott
för fulla segel i passadens vind.
Men bakom höga murar uti ett fängelse
där sitter Fritiof Andersson, som mist sin portmonnä.
I dörren till ett hus där man hör musik och sång
står flickan på Paséo de Colón.

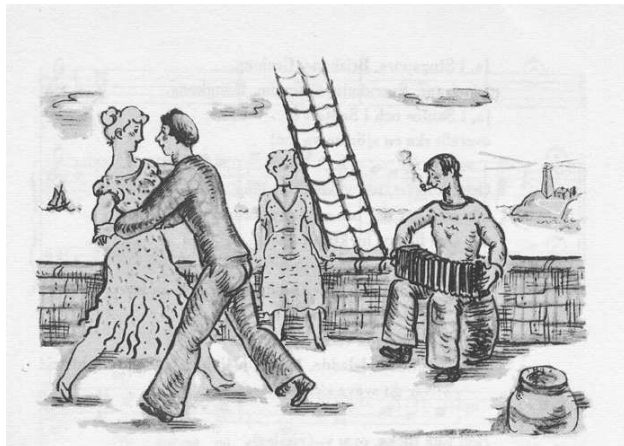
Vals ombord

^A Tonerna de gå över ^{E7} böljorna de blå,
när vi dansa på däck med våra flickor de små.^A
Hör på denna vals, slå armen om min hals,^{E7}
var ej rädd - det gör ingenting alls!^A
Sjömanslivet är fullt av mödor och besvär^{E7}
Man får slita till sjöss och i hamn blir man kär,^A
men vad gör väl de´?
^{E7} Nu ska ni få se!
Här ska dansas vår vals! Följ nu me´!^A

^D Hej, lilla flicka, hör musiken,
detta är vår egen "vals ombord"^A
Vilka toner, vilken takt!^{E7}
Och hör vilka härliga ord:^A
^D Hejsan min tös, nu vänder vi igen
och håll dej fast och följ nu me´!^{F#}
För här finner du ett troget hjärta som slår!^{Hm E7 A}
Ja, jag hörde de´!

Ja, i ^D Singapore, ^G Brisbane, Geelong,
^{A7} Semarang, Soerobaja, Colombo, Hongkong,^D
ja, i Santos och i Santa Fé^G
överallt ska en sjöman va´ me´!^{A7 D}
Och på havet när vakten blir lång,^G
när man går där och väntar på storm och cyklon,^D
när små flickor har krupit i säng,^G
tar sjömannen ombord sin refräng:^{A7 D}

E7
Fadderadderidde, radderadderidde,
A **E7**
radderadderidderi, radderidderiddera.
A
Tänk ändå vad det gick bra!
E7 **A**
Tuddeliddeladde, laddeliddelidde, laddeliddeliddelej!
H7 **E**
När du sväva i valsen med mej!
D
Hej, lilla flicka, hör musiken... (visslas)

Flickan i Havanna och ett par visor till, 1922

Flickan i Havanna
Hjalmar och Elvira eller Ödets lek
Vals ombord

Flickan i Havanna

D Em
Flickan i Havanna
A7 D
hon har inga pengar kvar,
Em
sitter i ett fönster,
A7 D
vinkar åt en karl.

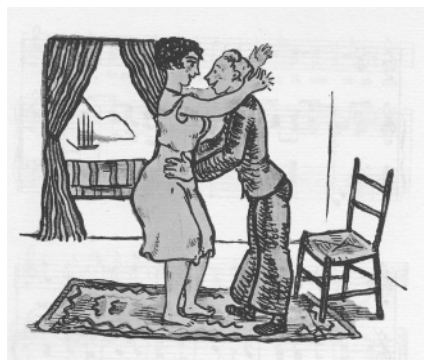
Em
Kom du glade sjömatros!
A7 D
Du skall få min röda ros!
Em
Jag är vacker! Du är ung!
A7 D
Sjung, av hjärtat, sjung!

D Em
Flickan i Havanna
A7 D
stänger dörr'n av cederträ
Em
sjömannen är inne,
A7 D
flickan på hans knä.
Em
Vill du bli mitt hjärtas kung?
A7 D
Har du pengar i din pung?
Em
Jag är vacker! Du är ung!
A7 D
Sjung, av hjärtat, sjung!

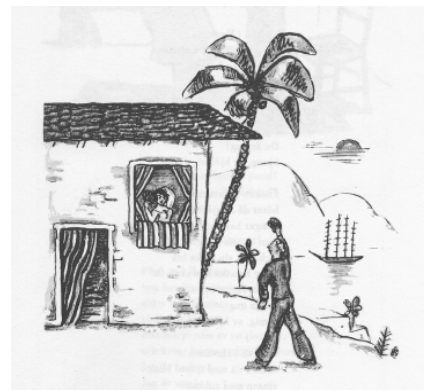
D Em
Flickan i Havanna
A7 D
hörer då en sjömans röst:
Em
Pengar har jag inga,
A7 D
men en sak till tröst.
Em
Och utur sin jacka blå
A7 D
tager han det hon skall få.
Em
Du är vacker! Du är ung!
A7 D
Sjung, av hjärtat, sjung!

D Em
Flickan i Havanna
A7 D
skådar då med tjusad blick
Em
ringen med rubiner
A7 D
som hon genast fick.

Em
Ringen kostar femton pund!
A7 D
Stanna du - en liten stund!
Em
Jag är vacker! Du är ung!
A7 D
Sjung, av hjärtat, sjung!

D Em
Flickan i Havanna
A7 D
hon har inga pengar kvar,
Em
sitter i ett fönster,
A7 D
vinkar åt en karl.
Em
Handen prydes av en ring
A7 D
och kring barmen crepe de chine
Em
Jag är vacker! Jag är ung!
A7 D
Sjung, av hjärtat, sjung!

Blås, Kajsa, blås!

Syd om Källskär somna Kajsa och vårt segel hängde dött.
Hej, blås upp igen, fru Kajsa, är du snäll!
//: Utav tjocka och av regn var allt ombord så surt och blött.
Vi fick söka trösta oss med en putäll.://

Korka opp och tag en jamare och sjungom denna sång:
Kajsa, blås så skall du få en vacker byx
//: och en underkjol med spetsar som är lagom kort och lång!
Kom och dansa lilla Kajsa, i din lyx! ://

Men på eftermiddagstiden klockan två och fyrtifem
titta solen fram för första gång i år,
//: lilla Kajsa tog humör och börja blåsa med sån kläm
att det small i klutarna på "Ellinor"://

Det blev kryss för Stickskärs kummel, klockan fyra var det tvärs,
vi fick nubben, smörgås, Vingasill i dill,
//: och till kaffegök och Capstan ha vi diktat denna vers
som beskriver allt precis som det gick till.://

Da kryss med Ellinor, 1923

Blås Kajsa, blås!
Det dagas på Baggensfjärden
En söndagsmorgon bittida
Kosterflickornas visa
Linnèa
Skepparens avsked
Styrman Bosse
Utövisan

Linnéa

Jag har skrivit till min flicka, jag har skrivit till min vän,
jag fick svar den nittonde i denna månad
jag har prydit hennes kammare med blommor och med grönt
och på väggen hänger tavlorna så skönt.

Hennes namn det är det vackraste som jag beskriva kan
ty Linnéa är det skönaste på jorden.
Det som blomsterkonungen inunder höga granar fann
något skönare jag ej beskriva kan.

Jag har seglat och berest så många länder på vår jord
mången flicka har jag närmare beskådat,
men när pengarna tog slut då fick jag ensam gå ombord
man får ångra mången gärning som blev gjord.

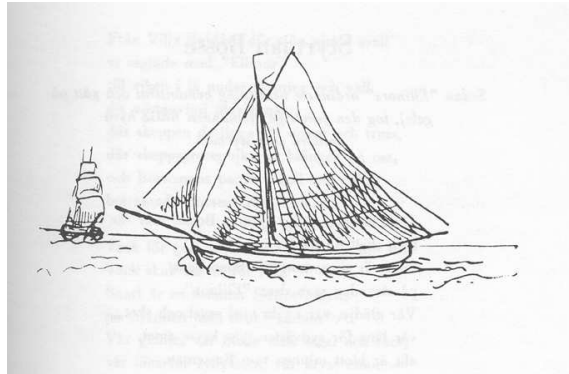
Men den flicka som är trogen den hon en gång lovat har
har väl makt med både vindar och med väder,
när man tager fram porträttet man i kistelärkan har,
ja, då märker man att ingen är så rar.

Och det lockar och det viskar och det hugger och det drar
när man ser på bilden av sin svenska flicka,
den som ständigt är i land och hos sin älskling vara kan,
vet ej hur det känns ombord för en sjöman.

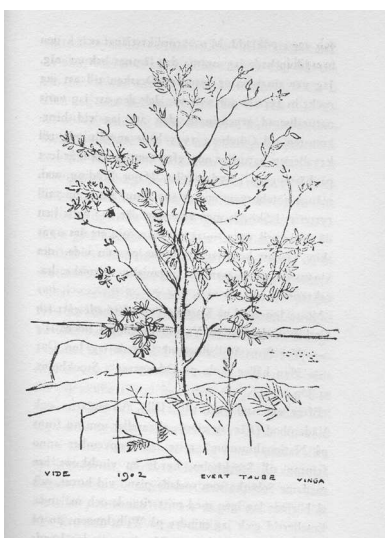
Törna in i våta kläder i en sur och usel skans
och så ut igen och alle män till väders!
När orkanens alla djävlar på Atlanten går till dans,
och för jämnan ska en sjöman va' till hands.

Men från ^DBaltimore till Vinga gick vår resa som en dans, ^{A7}
 jag får hoppas att min flicka varit trogen, ^D
 fast på land gå värre hajar än man skåda får på sjön ^G ^{Em}
 och en sjöman kan bli lurad på sin lön. ^{A7} ^D

I min stuga uti Bohuslän jag väntar på min vän ^D ^{A7}
 jag har lovat henne giftermål och trohet, ^D
 jag har pryddit hennes kammare med blommor och med grönt ^G ^{Em}
 och på väggen hänger tavlorna så skönt. ^{A7} ^D

Kosterflickornas visa

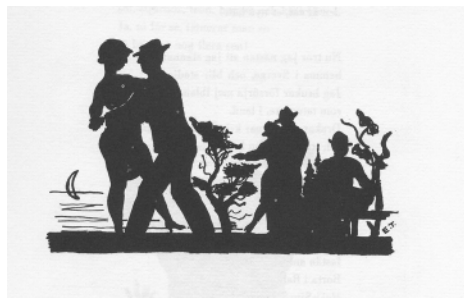

Här är havet som omfamnar ^G
 vårt Bohusläns öar, ^{D7} ^{G D}
 bär vår fader och vår broder ^G ^{D A7}
 i gungande båt. ^{D G} ^{A7 D}
 //: Kom till stranden, ^G ^C
 kom följ mig ^G
 och sjung vid min sida ^{D7} ^{G D7}
 ut över Skagerack ^G ^C
 i stilla sommarnatt. ^{Am} ^G ^{D7 G} //

Utövisan

Vi löpte in i Utö hamn på natten klockan tolv,
emellan "Mejt" och "Sif" vi fällde ankar.
Musiken ljöd och dansen gick på "Socitetens golv
till Utöflickorna gick våra tankar.
När seglen bärgats landgångsriggen hastigt drages på
till Märta och till Inez skynda tvenne gossar blå.
Men gästen vart gick han?
Men gästen vart gick han?
Fem vackra flickor tävlade om skutans yngste man.
Men det är roligt när man kastat ankar!
Var hälsad dansande och glada Utö-societet!
Jag hälsar dig med Inez tryckt i famnen!
Av salta bad är barmen glatt och kinden den är het -
en liten näsduk skrynklar hon i handen.
Så dansa vi till tonerna av "Flickan i Peru"
tills himlen ljusnar och man hör tuppens "kuckeliku"
Men gästen vart gick han?
Men gästen vart gick han?
Fem vackra flickor tävlade om skutans yngste man.
Men det är roligt när man kastat ankar!
Ack, lilla söta Inez, när du dansar din balett
och Märta, när du står uti butiken.
Vi minnas er så innerligt, vi minns ert fina sätt
att ta emot oss när i Utöviken
vi hamnade midsommarnatten anno tjugotvå
med "Ellinor" på långfärd över Mysingen den blå.

D
 Men gästen vart gick han?
 G D
 Men gästen vart gick han?
 E7 A7
 Han svarade ombord när vi vår skuta löpte an:
 G D A7 D
 ”Nu blir det roligt att få lätta ankar!”

En söndagsmorgon bittida...

G D7
 En söndagsmorgon bittida när klockan den slog ett,
 G
 vi hissa våra segel, från England ut vi gick.
 C
 //: Och torsdan uti samma vecka vi fick Skagen fatt
 G D7 G
 och segla för norvästen igenom Kattegatt. ://
 G D7
 Och när vi kom till Kullen då var det mörka natt,
 G
 vi frågte då kaptenen om vi fick gå iland.
 C
 //: Nej, detta får ni icke, allt uppå denna dag,
 G D7 G
 det strider emot konungen, det strider mot hans lag.://
 G D7
 Från Malmö till Saxkjöbing vi i ballast gick,
 G
 en annan last vi där utav korn och ärtor fick.
 C
 //: Ett tusen och två hundra tunnor tog vi in
 G D7 G
 sen gjorde vi oss klara att segla för god vind. ://
 G D7
 Men när vi lossat lasten i Stockholms sköna stad,
 G
 då få vi våra pengar och sen blir kvällen glad.
 C
 //: Där skall man hava roligt med flickorna en stund
 G D7 G
 men inte går vi in i något äktenskapsförbund. ://

Skärgårdsfrun

^G
Håll babord!

Håll styrbord!

^{Am}
Håll rätt som det går!

^{D7}
Håll in mellan skären!

^G
Håll ut!

Att bränningen dånar

^{Am}
att gäddan hon slår,

^{D7} ^G
det hör jag i samma minut!

^{A7} ^D
Treudden från Neptun jag tar i min hand

^{A7} ^D
och stryker hos näcken fiolen.

^{A7} ^D
Hos Pan tar jag flöjten och spelar ibland

^{A7} ^{D7}
och lånar av Skogsmoder kjolen.

^G ^{Am}
Sjöjungfrur och älvor hos mig gå i dans

^{D7} ^G
på strandängens grönskande plan

^{Am}
där urberget reser sin mäktiga skans

^{D7} ^G
till skydd emot havets orkan.

^{E7} ^{Am}
//: Men ligger du stilla för ankar och boj

^{D7} ^G
och vilar från dagens seglats i din koj,

^{Am}
då viskar var våg, som längs skutsidan går

^{D7} ^G
Ellinor, Ellinor, Ellinor... ://

Midsommarballaden

1. Solen på himlen strålar.
Mälarens drottning prälar.
Ljuvt uti reden Gyldene Freden
slumrar Calle Lång.
Bägaren härligt speglar
moln som i rymden seglar
hän över strömmen.
Calle ur drömmen
väckes av vår sång.

2. Hjälpen mig vänner alle,
viskar vår käre Calle.
Jag vill mig fukta och jag vill lukta
på en röd syrén!
Gäddor och stora laxar
skänker jag om ni baxar
hitåt en flaska.
Varen nu raska!
Törsten gör mig klen.

3. Lutan vid fönstret klingar,
fågeln på lätta vingar
lyfter ur gruset, svävar i ljuset
över brink och hus.
Vinden från Slussen leker
med vår gardin och smeker
lockar och panna -
vill gärna stanna
i vår Huldans blus.

4. Hulda i band och hätta
trippar på fötter nätta,
ordnar med glasen, flyttar nu vasen
fylld med röd syrén.
Sjungom till hennes ära!
Hulda! Må vi besvära
ännu en gång
med spel och sång
min strupe är nu ren!

5. Hej! Våra glas stå granna!
Pärlor på ytan stanna.
Speglande rummet röjas i skummet
pärlor och rubin.
Striden ej längre, bröder!
Druvan för mänskan blöder.
Döden åt vreden!
Gyldene Freden
bjuder sång och vin.

Serenaden i Prästgatan

D
Ah, ah! Haha!! Mina bröder!
Ett fönster står öppet åt söder!
A7

Undan gardin!
D **Hm**
Fram, min blondin!
Em **A7** **D**
Skynda, mitt hjärta förblöder!

Stjärnan på himlen den höga
sig speglar förtjust i ditt öga!
A7

Är hon blondin?
D **Hm**
Ja, hon är fin!
E7 **A7**
Dock solosång båtar oss föga.

Men stuprännan ger
en chans, kavaljer!

Jag klättrar opp!
A7+
och sedan ner!

D
Blondin med de rosende kinder
Ddim **A7**
och gyllne böljande hår!
Em **A7**
Med barm lätt beslöjad och trinder
Em **A7** **D**
du i ditt fönster står.

Prästinna i Prästgatans vimmel
F# **G** **H7**
låt upp din port och sal,
E7 **Gm** **D** **H7**
ty längs stuprännan upp till din himmel
E7 **A7** **D**
är vägen alltför hal!

D
Ah, ah! Haha! Vilken lycka
A7
att henne i famnen få trycka!

Men, vad jag tror,
D **Hm**
stuprännan, bror,
Em **A7** **D**
skulle dig bringa en krycka.

Minst, kära bror - den kan brista
av tyngden - och sedan en kista
A7

bleve det rum
D **Hm**
där du så stum
E7 **A7**
fick vila - och vi finge rista

på din sarkofag -
det är mitt förslag -
en sista strof
A7+
ifrån vårt lag:

D
Blondin med de rosende kinder...

D
Min sköna, vi lyfta på hatten,
nu gå vi, nu ger vi er katten.
A7

Livet är kort
D Hm
lek det ej bort,
Em A7 D
spara på ljuset om natten!

Gubbar, kvarteret är Venus!
Ja visst, men likväl blott ett stenhus
A7

och poesi
D Hm
finns ej däri!
E7 A7
Här står jag som Hans Alienus

och kyligt här drar -
men flickan är rar,
jag stannar kvar,
man är väl kar´!
A7+

D
Blondin med de rosende kinder...

Den Gyldene Fredens ballader, 1924

Ack, annorlunda var det i Paris
Avskedsballad hos skeppshandlaren
Balladen till Astri
Bröllopsresan till Barcelona eller Den gyllene fågeln
Böljebäsarnas dryckessång
Den instängde poeten
Jonas bland glädjens blomster
Midsommarballaden
Min farfar var en jaktlöjtnant
Min älskade hon gick sig i min lustgård
Morgonsång på Baggensfjärden
Riddarna kring runda bordet
Sandhamnsballaden
Serenaden i Prästgatan
Sjuttonde balladen
Skärgårdsfrun
Som stjärnor små
Sång på Stockholms ström

Sjuttonde balladen

Det kostar på att hålla fred, Gud vet,
med den som tigger mig att jag ska sjunga
och smickrar mig inför en allmänhet
men mördar mig i lönnedom med sin tunga.
Det kostar på att dricka av hans vin
med tvekan fattar jag det fyllda glaset -
han skryter med att han betalt kalaset
och kallar mig bak´ ryggen för ett svin.

Men jag har råd, du gamle lurifax,
och Ni, min nådiga, med allt Ert pladder,
se, jag har råd att sjunga för Er strax -
med poesi besvarar jag Ert sladder!
Med gudar dricker jag för Edert väl
och lockar fredens ängel ner i gruset -
se´n jag Er visat vem som tålde ruset,
och sagt Er sanningen och frälst min själ.

Ty sanningen gör gott, och det är sant
att om i detta land man bryter seden
och inte ständigt kacklar likadant
som alla andra kycklingar i reden
men går sin egen väg med stort besvär -
förgäter fulheten för allt det sköna,
då kacklar alltid någon gammal höna,
om hur förfärligt lättsinnig man är.

Man kackla ni i morgon - just i dag
 när jag har ordet vill jag hellre gala:
 Kuckeliku! Mitt herrskap, till behag
 för er har jag satt livet på det hala -
 tänkt mer på glädjen än på gods och gull
 ty någon skall fördriva tråkigheten
 om ryktet ock skall gå till evigheten
 att jag har sjungit för att jag var full.

Jag står här ensam, fast i lustigt lag,
 nåväl, med rätt, ty själv min väg jag väljer
 och målet ser jag tydligt, dag från dag,
 långt bortom dessa flaskor och buteljer.
 Och just vid dessa silversträngars drill
 en röst mig når, som hörs blott av poeter -
 jag glömmer därvid alla små förtreter
 och dricker, stolt, min ädla sångmö till!

Bröllopsresan till Barcelona

^G På promenaden i Barcelona stad ^{D7}
gick jag en dag i solen så nöjd och glad ^G
och vid min sida gick min Alida. Härligt! ^{A7}
Vi var på brölloppstripp, det var rätt besvärligt. ^{D7}
Plötsligt min ljuva, kuttrande duva sa: ^{D7}
^{Am} Oh, en kanariefågel, det vill jag ha! ^{H7}
^G Strax till ett fågelstånd jag med henne gick ^C
^{Am} och en kanariefågel i bur hon fick. ^G

^{H7} Är han ej näpen ändå?
Sade förtjust min Alida. ^{Em}
^{Am} Gyllene vingarna små ^{D7}
^{Am} se hur de flaxa och slå! ^{H7} ^{Em}
^{H7} Och han kan sjunga också!
Sade den stolte spanjoren, ^{em}
^C rösten är härlig och stor ^G
^{D7} som hos en äkta spanjor! ^G
^{Am} Alida går med pippi till hotellet där hon bor. ^{D7} ^G

^G Men på sin pinne gyllene fågeln satt ^{D7}
tog ej en ton, nej, sjöng ej ett enda skvatt! ^G
Och när vi väntat tåligt i flera timmar ^{A7}
sa jag: Alida, allt är ej guld som glimmar! ^{D7}
^G Vänta du lite, lilla Alida sa, ^{D7}
^{Am} pippi ska bada, sen blir han säkert glad. ^{H7}
^G Och uti badet satt han väl minst en kvart. ^C
^{Am} Vattnet blev gult, men gyllene fågeln svart. ^{D7} ^G

H7
 Är du en gentleman du?
Em
 Sade till mej min Alida.
Am D7
 Handlar man så mot sin fru?
Am H7 Em
 Usch, jag vill skiljas nu!
H7
 Kunde du inte ha sagt
em
 sanningen ut med detsamma!
C G
 Du är en lögnare stor!
D7 G
 Nu far jag hem till min mor!
Am D7 G D7 G
 Alida släppte pippi lös och hem till Stockholm for!

G D7
 Så från min sida vek min Alida bort.
G
 Äktenskapslyckan tycktes bli ganska kort.
A7
 Men när på resan jag hunnit fram till Nizza,
D7
 låg där ett brev från henne och där stod: Gissa!
G D7
 Nu har jag fått en sådan som jag ville ha.
Am D7 H7
 Färgen är äkta och han kan skrika bra!
G C
 Skynda dig hem, du lycklige man och far -
Am D7 G
 Du kan ej tro, vad lillen är söt och rar!

Bröllopsballader och rosenrim, 1925

Al fresco	Göteborg
Bal på Skeppsholmen	Här går stigen
Bröllopsbesvär	I Stagnelii lya
Bröllopet	Idyll
Bröllopsmarsch	Portugis
Bröllopsresan	Älskliga blommor små
Färden till Siros	

Ack, annorlunda var det i Paris...

Musical score for the song "Ack, annorlunda var det i Paris...". The score is written in G major, 3/4 time, and consists of three staves. The first staff contains the melody with lyrics: "Ack, sö - ta El - sa, el - ler Ka - rin, kom, kom, skyn - da hit med öl, jag vill mig". The second staff continues the melody with lyrics: "sköl - ja, ja, sköl - ja, sköl - ja lå - ta ö - let böl - ja i". The third staff concludes the melody with lyrics: "krop - pen in på det - ta svens - ka vis! Ack, an - nor - lun - da var det i Pa - ris!". Chord symbols (G, D7, Cdim, A7, D, Am) are placed above the notes to indicate the harmonic accompaniment.

Ack, söta Elsa, eller Karin, kom,
 kom skynda hit med öl, jag vill mig skölja,
 ja, skölja, skölja, låta ölet bölja
 i kroppen in på detta svenska vis!
 Ack, annorlunda var det i Paris!

Här skall man sitta rak och ropa skål
 till varje klunk och stirra på sin nästa
 just som en knekt, när han tar sig till bästa,
 just som en knekt på svenska knektars vis
 Ack, annorlunda var det i Paris!

Ack, när i 80-talets Ville Lumière
 bland glada vänner uppe i Montmartre
 jag spelte upp en liten pas de quatre,
 strax stod en dame en garde - och vis à vis
 stod kavaljern - så gör man, à Paris!

Och vore jag så hes att ej en ton
 gick klar ur bröstet över fuktig tunga
 så skulle ingen hindra mig att sjunga,
 med prat och skrål på detta vis.
 Nej - attention det har man i Paris!

Men här! Om jag tar lutan i min hand,
 slår ett ackord på silversträngad yta
 strax börjar någon dundersvensk att ryta
 på smörgåsbord och brännvin, öl och spis -
 så får man inte göra i Paris!

Nåväl! Jag är en gammal ciselör,
 graveur, jag slår av människor medaljer,
 i guld och silver, broncer och emaljer
 men i min visa slår jag - med ett ris.
 Det gör man, när man sjunger i Paris!

Som stjärnor små

1. Som stjärnor små på himlen blå
 de vinka till varann

Som stjärnor små på himlen blå
 de vinka till varann.

//: Så gör du och jag, min vän,
 för kärleken, för kärleken
 emellan mig och dig. //

2. Som bäckar små i jorden gå
 igenom djupan dal.

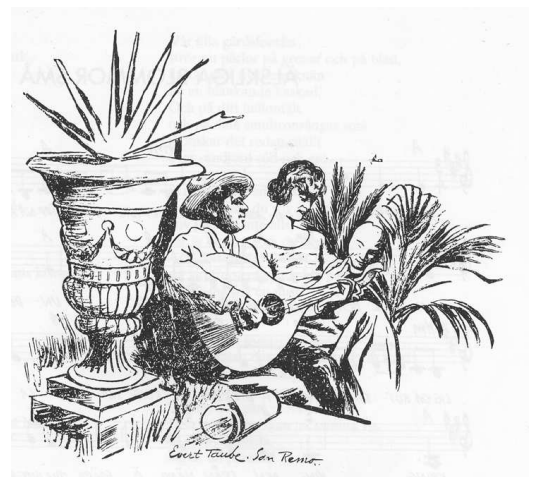
Som bäckar små i jorden gå
 igenom djupan dal.

//: Så går du och jag, min vän,
 till kärleken, till kärleken
 emellan mig och dig. //

3. Som skyar små på himlen blå
 de flytta till varann.

Som skyar små på himlen blå
 de flytta till varann.

//: Så fly du och jag, min vän,
 till kärleken, till kärleken
 emellan mig och dig. //

Stagnelii lya

Jag är tung av mitt e - län - de, matt och svagt mitt hjär - ta slår,
 mi - na kval ha ing - en än - de, först i gra - ven frid jag får.
 Brös - tet brän - ner stäm - man pi - per! Vill jag sjun - ga, hörs ett skrik!
 Men jag vis - kar när det kni - per: "Fat - tig än men än - då rik!"

1. ^{Dm A7 Dm A7} Jag är tung av mitt elände,
^{Dm A7 Dm} matt och svagt mitt hjärta slår,
^{A7 Dm A7} mina kval ha ingen ände,
^{Dm A7 Dm} först i graven frid jag får.
^{Gm A7} Bröstet bränner, stämman piper!
^{Dm C} Vill jag sjunga, hörs ett skrik!
^{Dm A7 Dm A7} Men jag viskar när det kniper:
^{Dm A7 Dm} "Fattig än - men ändå rik!"

2. ^{Dm A7 Dm A7} Sätt dig här och tag din luta,
^{Dm A7 Dm} käre vän, gör dig besvär!
^{A7 Dm A7} Låt mig av musiken njuta,
^{Dm A7 Dm} i musiken är jag kär.
^{Gm A7} Jag skall sälja, jag skall pruta
^{Dm C} hela da'n i min butik,
^{Dm A7 Dm A7} men i toner vill jag sluta
^{Dm A7 Dm} fattig än - men ändå rik!

3. ^{Dm A7 Dm A7} Jag vill glömma mina laxar,
^{Dm A7 Dm} fågel, vilt och råkor små.
^{A7 Dm A7} Hur jag än med varan baxar,
^{Dm A7 Dm} går det, ack, så trögt ändå
^{Gm A7} Dålig tröst att laxen stiger -
^{Dm C} mina kunder köper sik
^{Dm A7 Dm A7} hos en annan! Men jag tiger.
^{Dm A7 Dm} Fattig än - men ändå rik!

4. ^{Dm A7 Dm A7} Häll då i av denna varan!
^{Dm A7 Dm} Smaka på min färska lax!
^{A7 Dm A7} Tur för den, som lade snaran,
^{Dm A7 Dm} att han ock fick sälja'n strax!
^{Gm A7} Tur, att du kom denna vägen,
^{Dm C} käre vän, med din musik,
^{Dm A7 Dm A7} att du spelar och är trägen -
^{Dm A7 Dm} fattig än - men ändå rik!

5. ^{Dm} Minns du, ^{A7} minns du i ^{Dm} fjol ^{A7} vinter
^{Dm} när den ^{A7} första ^{Dm} snön ^{Dm} föll ner?
^{A7} Än jag ^{Dm} ser hur in ^{A7} du ^{A7} slinter
^{Dm} och om ^{A7} nattlogi ^{Dm} mig ber.
^{Gm} Du skull' ^{A7} dikta några ^{A7} verser
^{Dm} om din "spegelblanka vik",
^{Dm} slog på ^{A7} lutan ^{Dm} några ^{A7} terser -
^{Dm} fattig ^{A7} än - ^{Dm} men ändå rik!

6. ^{Dm} Drickom nu ett ^{A7} glas ^{Dm} genever!^{A7}
^{Dm} Här är ^{A7} dill - tag ^{Dm} dig en ^{Dm} kvist!
^{A7} Kall ^{Dm} forell och ^{A7} inkokt ^{A7} lever.
^{Dm} gammalt ^{A7} rhenvin ^{Dm} ock, ^{Dm} förvisst!
^{Gm} Sjung nu till ^{A7} Stagnelii ^{A7} minne
^{Dm} fjärilslätt om ^C blommor små -
^{Dm} sångens ^{A7} gudom ^{Dm} bor ^{A7} härinne
^{Dm} Fattig ^{A7} än - ^{Dm} men ändå rik!

Vissamlingar 1919 - 1938

- Sju sjömansvisor och Byssan lull* 1919
 Visor, där melodierna till stor del är upptecknade.
- Flickan i Savanna* 1922
 Tre visor, varav titelvisan bygger på en religiös visa.
- Di kryss med Ellinor* 1923
 Kustmotiv från Stockholm till Bohusläns skärgård.
- Den guldene fredens ballader* 1924
 En del dikter från föregående samling har här fått toner.
 Släktskapet med Bellman framträder tydligt.
- Bröllopsballader och rosenrim* 1925
 Visor, där melodierna till stor del är upptecknade.
 Klas Ankarstock. Astri benämns här och även senare som Rosmari
- Kärleksvisor och sjöballader* 1927
 Motiv från Stockholm och Italien
- Fritiof Anderssons visbok* 1929
 Motiv från Stockholm och från författarens tidiga år till sjöss
- Ultra Marin* 1936
 Motiv från sjö- och pampastiden. Möten med utlandssvenskar
- Himlajord* 1938
 Utkom efter en resa till Italien 1937

Älskliga blommor små

^GÄlskliga blommor små
^{Am} ^G ^D
sina kalkar nu öppna på vår mark,
^G ^E
högt mot en himmel blå
^{Am} ^G ^{D7} ^G
lyser furans röda bark.

Under en gammal gran
^{Am} ^G ^D
ligger kottar som fallit i en ring.
^G ^E ^{Am}
myrorna hela dan
^G ^{D7} ^G
springa flitigt där omkring.

^A ^D
Vinden från Nämdö fjärd
^{A7} ^D
till ditt fönster, min älskeliga, när
^A ^D
och vid din huvudgård
^{Em} ^{A7} ^D
lyser solen på ditt hår.
^G ^{E7} ^{Am}
Vila en stund ännu,

hör i drömmen
^C
blott flyktigt lutans klang!
^{H7} ^{Em} ^{Am} ^D ^{E7}
Sov sött, min söta du,
^{Am} ^G ^{D7} ^G
vid mitt ackompanjemang!

^G
Ekorn på vårt staket
^{Am} ^G ^D
putsar nosen i solen en sekund
^G ^{Em}
flög sen som en raket
^{Am} ^G ^{D7} ^G
in bland träden i vår lund.

Uti vårt klara sund
^{Am}
slog nu gäddan,
^G ^D
en bölja går mot land,
^G ^E ^{Am}
bryter först mot ett grund,
^G ^{D7} ^G
somnar sedan in vid land.

^A ^D
Vår lilla gårdsfontän
^{A7} ^D
strör nu pärlor på grenar och på blad
^A ^D
kastar mot nymfens knän
^{Em} ^{A7} ^D
nu en blänkande kaskad.

^G ^{E7} ^{Am}
Och på ditt hallonfält
^C
och på dina smultronsängar små
^{H7} ^{Em} ^{Am} ^D ^{E7}
grönskar det redan snällt
^{Am} ^G ^{D7} ^G
över sandjord röd och grå.

^G
Skrattar du, vad befalls!
^{Am}
Du är vaken,
^G ^D
du sov ju blott på skämt!
^G ^E
Sov jag, nej inte alls,
^{Am} ^G ^{D7} ^G
var är ekorn, som du skrämt?

Ack vilken stor förlust
^{Am} ^G ^D
stå vid fönstret och vakta paulun!
^G ^E ^{Am}
Hellre tog jag en dust
^G ^{D7} ^G
ibland spetsar, flor och dun.

^A ^D
Aj! Nu blev fönstret stängt
^{A7}
och gardinen

^D
den sammandrogs så fort!

^A ^D
Detta var rent befängt.

^{Em} ^{A7} ^D
Ack, vad har jag arme gjort!

^G ^{E7} ^{Am}
Dörren den går! - Nå bra!

^C
Tyst, hon sover igen på samma vis.

^{H7} ^{Em} ^{Am} ^D ^{E7}
så sova änglarna.

^{Am} ^G ^{D7} ^G
Jag är uti paradiset!

Evert Taube - de tidiga åren

- 1890** den 12 mars föddes Evert Axel Taube i Göteborg. Några dagar gammal gjorde han sin första sjöresa med bogserbåt från Göteborg ut till Vinga, där hans far var fyrmästare. Här bodde han de första sexton åren av sitt liv.
- 1907** på sommaren for Evert Taube till Stockholm för att bli konstnär. Han hade tidigare studerat konst vid Borgarskolan i Malmö och Valands målarskola i Göteborg. Stockholmstiden blev svår med mycket dålig ekonomi. Vissa nätter var han tvungen att sova utomhus, under Djurgårdens ekar.
- 1908** gick han till sjöss som kollämpare på s/sAustralic
- 1909** på sommaren återkom han till Sverige för att studera konst
- 1910** reste Evert Taube med enkel biljett till Argentina. Här försörjde han sig som beriden assistent åt ingenjörer vid dammbyggen. Han arbetade också som gaucho på pampas och som illustratör åt en stor argentinsk tidning. Han blev argentinsk medborgare och fick arbete som förman vid en estancia.
- 1915** i mars mönstrade han på ett skepp i Rio de la Plata och anlände till Göteborg den 2 april. Anledningen till resan var att han inkallats till militärtjänst i Sverige.
- 1918** debuterade Taube som vissångare i Godtemplarlogen i Smögen.
- 1919** kom första vissamlingen i tryck: *Sju sjömansvisor och Byssan lull*.
Samma år sjöng bondkomikern Calle Lindström in *Resan till Spanien*
- 1920** sjöng Ernst Rolf in *Karl Alfred och Ellinor*. Evert Taube for till Paris och Italien. Det var nu som han på allvar började studera den provencalska poesin och medeltidstrubadurerna. I Paris träffade han sin blivande hustru, Astri Bergman. Tillsammans med Astri och en kamrat till henne reste han till Italien. På trappan till domkyrkan i Florens förlovade sig Evert och Astri 1920. Det uppskattades inte av Astris föräldrar, som kallade hem sin dotter. Förlovningen bröts paret hölls åtskilt i fyra år.
- 1922** Gjorde Taube en resa som kapten på egen skuta från Stockholm till Norge
- 1923** kom visboken *På kryss med Ellinor*
- 1924** ny förlovning med Astri. Samma år ukom visboken *Den Gyldene Fredens ballader*.
- 1925** gifte sig Astri och Evert i Jakobs kyrka i Stockholm. Bröllopsmiddagen äts på Den Gyldene Freden. På senhösten for de på bröllopsresa till San Remo i Italien. Samma år kom visboken *Bröllopsballader och rosenrim*
- 1927** kom visboken *Kärleksvisor och rosenrim*
- 1928** föddes förste sonen: Per-Evert. Taube gjorde också en jordenruntresa med m/s Mira-booka i syfte att arbeta konstnärligt och och i ord och bild skildra sina upplevelser.
- 1929** kom *Fritiof Anderssons visbok*
- 1930** föddes dottern Ellinor
- 1934** föddes sonen Sven-Bertil
- 1936** utkom visboken *Ultramarin*. Samma år instiftades Samfundet Visans Vänner med Evert Taube som en av initiativtagarna.
- 1937** Redan 1928 hade Evert och Astri köpt 15 tunnland berg, ängar och skog i Stockholms skärgård. Det döptes till Sjösala. 1937 byggdes huset som snabbt blev familjens medelpunkt. Här bodde de en stor del av året och samtliga helger. I Stockholm bodde familjen på Lilla Essingen, och senare på både Östermalm (Grev Turegatan) och Söder (Hornsgatan, nära Slussen)
- 1938** kom visboken *Himlajord*

Portugis

^D
Klart för Portugisen nu!
^{Em}
Pass på! Håll takten, kära du!
^{A7}
Och fram med vänstra foten!
^D
Rak i ryggen! Armen opp!
Akta glaset! Byt nu fot!
^{Em}
Sväng nu åt höger - dansa mot
^{A7}
och vifta nu med skörten
^D
i en kort galopp!
Framåt-nedåt böj!
^{Em}
På vänstra foten höj
^{A7}
Och tro nu att du smyger
^{E7 A}
efter flickan!
Händerna opp!
^D
Akta brickan, jag ber!
^{A7}
Krögarn ser,
^D
fast han sitter där och ler.

^D
Där gick glaset knall och fall!
^{Em}
Se, Calle dansar på kristall!
^{A7}
Hur skall väl detta sluta!
^D
Se, han faller i extas!
Ser för sina ögon nu
^{Em}
en vacker portugisisk fru
^{A7}
Nu dansar han i Lissabon
^D
på stort kalas!
Ser markiserna
^{Em}
bland portugiserna
^{A7}
och hör båd' kastanjett
^{E7 A}
och mandoliner!
Märk vilken ståt,
^D
vilka miner! Jag tror
^{A7}
du är stor
^D
uti Portugal, min bror.

^G ^{D7}
Här dansar Calle, gamle Calle Lång!
^G
Glaset de klirra och flaskorna klinga
^{A7} ^{D7}
och gafflarna hoppa på servisen.
^G ^{D7}
Här dansar Calle, gamle Calle Lång!
^G
Hur han kan irra och stirra och svinga
^{D7} ^G
och svänga och sno i Portugisen.

Borta bra men hemma bäst

O, sjöman du som seglar och far bort på några år
och är så lätt och lustig i ditt sinn,
om uti gamla Sverige någon liten flicka går
som lovat dig att hon skall bliva din,
så tänk dig för, min vän, ett par tre gånger eller så,
bland främmande nationer där du är.
tänk på din svenska flicka, när i land du brukar gå
och i ditt stilla sinne sjung så här:

Norr och söder,
öst och väst,
borta bra

men hemma bäst

vart än jag seglar vid Sverige är jag fäst.

Jag far bort ett slag, min vän,
men jag kommer hem igen.

Hej, Åhå!

Hej, Åhå!

Jag kommer hem igen!

Man hör så många visor om hur sjömanslivet är
de flesta diktas ju, förstås, på land.
De handla mest om färgen på den flicka man har kär
och alltid är hon lysande och grann.
Och är hon ej ifrån Hawaiis underbara ö,
då är hon ifrån soluppgångens land.
Jag tror nu vad jag vill om denna sagolika mö,
och därför sjunger jag så här ibland:

Kom i min famn

D
Kom i min famn och låt oss dansa
här en vals, min Rosmari.
A7 **D**
Natten är ljuv, le blott och dansa!
Em
Lekfullt och lätt du svävar,
än som fjäril väckt av sommarvind
A7 **D**
än som den skyggaste hind.
Stödd mot min arm du böjer nätt ditt huvud
och ditt gyllne hår
D7 **G**
lyser av ungdom och doftar vår,
Gdim **D**
tvekande ler du åt de bevakande tonerna
Em **A7** **D**
lätt och lekande valsen går.

D
Fönsterna öppnas mot sommarnatten,
Em **A7**
blommorna dofta och fjärdens vatten
D
speglar den stigande månen
F#m **A** **E7** **A**
som röd över Ingaröskogen står.
D **Hm** **F#**
Vinden har somnat i båtarnas segel,
Hm
ut över Baggensfjärdens spegel
G **Gm**
tonerna ila,
D **A7** **E7** **A7** **D** **D** **Em** **F** **F#**
måsar vil tysta i månens ljus.

Em **A7** **D**
//:Vad vore livet, Rosmari, förutan sång och dans?
Em **A7**
I sommarnattsskymningen ljuvlig och sval
Em **A7** **D**
i toner som locka förföriskt till bal.
Em **H7** **Em** **F#**
I dans, i dans, vi glömma tid och rum,
Gdim **Hm** **G**
kom, låt oss fara i blomdoft
D **Em** **A7** **D**
ljus och toner hän till drömmars land.://

Min farfar var en jaktlöjtnant

Min farfar var en jaktlöjtnant, en sjökaptan min far,
på sjön gå mina bröder alla fyra
och själv jag seglat jorden runt i mina unga dar
och än kan hända att jag tar en hyra.
Den tanken blåser in från sjön, den tränger sig uppå,
när jag på stranden står och ser hur fartygen de gå
för ånga och för segel ut på böljorna de blå
ja, hemma är nog bra, men det är härligast ändå,
att ung och fri mot fjärran länder styra.

I Andalusien en natt när Sevillanan går
jag lyssna vill till flickors kastanjetter
och än en gång vill jag go for the run till Baltimore
och än en gång se Pampas gröna slätter.
Jag längtar till monsuner och cykloner och orkan,
kineser och malajer på landet och i stan,
spanjorskor i mantiljer, singaleser i turban
the golden road to Samarkand med lastad karavan -
och cocosdoft ur Ceylons mänskensnätter!

Ja, sådant har jag sett och hört och känt i unga dar
i söderns fjärran underbara länder.
En del utav sig själv har man nog alltid lämnat kvar,
där man måst slå sig fram med egna händer.
Och vad man lämnat efter sig i möda eller rus
i Indien, Australien, Buenos Aires, Santa Cruz,
det sjunger och det spelar genom vind och böljebrus
och blinkar ner från stjärnorna i himlens höga hus
och lockar på en, vart man än sig vänder...

Första torpet

^D Träden skifta re´n i rött och gull
^A Första torpet bortom Roslagstull
^D skymtar mellan ekar, fur och al,
^{Em} ^{A7} tuppen han gal.

^D Seglarn på Brunnsviken vänta får -
^{Em} ^{A7} ej en kåre över böljan går.

^D Trotsigt motorbåten smattrar fram
^G ^A med en madam

^D Hundrade bilar fulla
^{Hm} borta på vägen rulla,
^E ^A blänkande, doftande bensin

^D Ack, denna tids charmörer,
^{Hm} skinnklädda bilchaufförer

^E ^A skulle de eldat fantasin

^D i den gamla tiden

^G sorgligen förliden

^{A7} när vår Bellman sjöng vid tull´n

^D ^{Em} och ljustra kräftan röd

^{A7} ^D ur kastrull´n.

^D Så jag spørjer lilla Rosmarie -
^A Hör blott vad hon svarar, kära Ni!

^D Varje tid, min vän, har ju behag
^{Em} ^{A7} av många slag.

^D Nyss var luften kulen, himlen grå
^{Em} ^{A7} men kring Haga slott låg dimman blå -

^D nu går solen fram och värmer skönt
^G ^A gräset står grönt!

^D Ja, men de små idyller
^{Hm} hotas av larm och myller
^E ^A svarar jag. Men hon ler därvid:

^D Fort kan i bil du åka

^{Hm} slipper med hästar bråka,
^E ^A flyga du kan, tänk, i vår tid!

^D An finns dock naturen

^G solen, männ´skan, djuren

^{A7} Första torpet har du här!

^D ^{Em} Stig in i stugan,

^{A7} ^D glöm ditt besvär!

Kärleksvisor och sjöballader, 1927

Albert och Lilly

Borta bra, men hemma bäst, sjömansvisa

Dottore Bordone, porträtt

Dryckesballad

Första torpet, pastoral

Herr Filip Månsson träder i gemaken, ballad

Noak var nykter, humoresk i sjöstil

Plastelin

Sommarnatt eller Kom i min famn...

Svenska Apollon, humoresk

Vinlandsfärd, romans

D
Hit, just hit, jag viskar, var det nog
A
som vår Fredmans nymf från staden drog.

D
Höljd i flor hon for till Floras fest
Em **A7**
som Mollbergs gäst.

D
Ja, helt säkert, svarar Rosmarie
Em **A7**
här stod festen, Bellmans fantasi
D
målar dig en nymf och en korpral
G **A**
kräftor och bal.

D
Sådana ha vi många!
Hm
Kan du det sköna fånga
E **A**
finns det nog ock i våra dar!
D
Fester och glada miner
Hm
nymfer och små kusiner
E **A**
ack, allt det där finns ännu kvar!
D
Därtill bättre gröda,
G
bättre vin och föda
A7
bättre seder ha nog vi.
D **Em**
Och bättre flickor,
A7 **D**
sa Rosmarie.

*Så höljde min nymf på Floras fest
ett enkelt och skiftat flor,
då hon utav Mollberg buden till gäst
ut till Första torpet for,
det torpet lilla, straxt utom tull'n,
där kräftan ljustras röd i kastrulln
och dit Brunnsvikens bölja klar
i vattrade vågor sig drar.*

Fredmans Epistel nr 80, vers 2
Carl Michael Bellman

Dottore Bordone

D A7 D
Dottore Bordone har aldrig sett Skåne
G D E7 A
och aldrig vår nordiska fur eller ek,
D A7 D
men folken från Norden de ligga på borden
G D A E7 A
som färgglada planscher i hans bibliotek.
G D G D
Dottore Bordone från morgon till kväll
E A E7 A
i luntorna lever så lycklig och säll.
G D G D
Dottore Bordone från morgon till kväll
G D A7 D
i luntorna lever så lycklig och säll.

D A7 D
Signor, sa Bordone, jag vore en fåne
G D E7 A
om jag skulle flacka kring världen, som ni.
D A7 D
Har jag tid att leka? La biblioteca
G D A E7 A
behöver min omsorg och min fantasi!
G D G D
Och snart ifrån Rom får jag hundra band
E A E7 A
med grundlig beskrivning av främmande land!
G D G D
Och snart ifrån Rom får jag hundra band
G D A7 D
med grundlig beskrivning av främmande land.

D A7 D
Dottore Bordone ni månde mig låna
G D E7 A
ej böcker, ej luntor med gulnade blad,
D A7 D
men konsten att leva med klackarna skeva
G D A E7 A
i utslitna kläder, evinnerligt glad!
G D G D
Dottore Bordone tar mig i sin famn
E A E7 A
och viskar den heliga jungfruns namn.
G D G D
Dottore Bordone tar mig i sin famn
G D A7 D
och viskar den heliga jungfruns namn.

Fritiof Anderssons polka

G C Am D7 G
Här är dörren, tryck på knappen! Här bor Fritiof Andersson.
Tänk från denna lyan ser han hela Stockholm ovanfrån.
D7 G
Kära Fritiof, säg hur mår du och hur trivs du här i stan?
D7 A7 D7
Mår och trivs? Jo, det förstår du att jag trivs som själva fan -
G E7 Am D7 G
med två tomma pilsnerflaskor och en frusen vattenkran.

G C Am D7 G
Is på hela Riddarfjärden! Is från början och till slut!
C D7 G
Varken färjor eller båtar! Inga fartyg kan gå ut!
D7 G
Bara is och gråa kajer - och vid Slussen i en vak
D7 A7 D7
samma några frusna änder - frusen är jag själv och slak.
G E7 Am D7 G
Himlen mulnar, luften kulnar, snön yr vit kring torn och tak.

G C Am D7 G
Ack, min lilla svenska fröken, Brita, hon vid Roslagstull!
C D7 G
Söders sol och varma vindar for jag från för hennes skull.
D7 G
Sicken jänta! Kunde vänta, tror ni - å i helsicke!
D7 A7 D7
När jag knackade på dörren kom en karl och öppnade.
G E7 Am D7 G
Ni ursäktar kanske, sa han, men vi är förlovade!

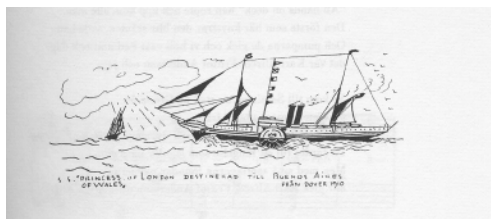
G C Am D7 G
Sista brasan i kaminen skall jag elda med de brev,
C D7 G
Som hon sände mig från Rio och de vykort som hon skrev.
D7 G
Sedan skall jag ta en hyra till det fjärran Ecuadór.
D7 A7 D7
Där planterar jag bananer och blir stor exportadór!
G E7 Am D7 G
Med en skön och fet kreolska gifter jag mig, Ni förstår!

G C Am D7 G
Där, med kavaljersfasoner skall jag leva och bli fin!
C D7 G
Stekta sparvar och kalkoner äter jag och dricker vin.
D7 G
Stora skutor från Europa lasta frukt på min plantage.
D7 A7 D7
Med ministrar och konsuler spelar jag karambolage!
G E7 Am D7 G
Jag blir konsul, jag blir konsul, med galoner och plymage!

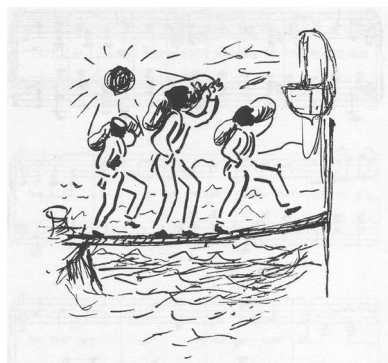

Karl-Alfred, Fritiof Andersson och jag

År nittonhundra på våren i april
tre glada svenska gossar gick ombord
på ångaren "The Princess", som gjorde elva mil.
Från Dover ställdes kosan till Bahia de Brazil.
Vi kom på samma vakt och höll ihop båd' natt och dag,
det var Karl-Alfred, Fritiof Andersson och jag.

Vi mönstrade för trippen, ty skutan hon var såld
och assurerad för en halv miljon.
Kaptenens namn var Jackson, en engelsman så bård
som jämt gick med revolvern klar och hotade med våld.
Besättningen var kulisar av allra värsta slag
och så Karl-Alfred, Fritiof Andersson och jag.

Men höga assurance det är en farlig last,
vi märkte också snart att fan var lös.
En natt jag stod till roders, jag såg hur i all hast
vår förste styrman stuva ner ett segel och en mast
i skepparns båt om styrbord, men jag kalla pojkarna,
där stod Karl-Alfred, Fritiof Andersson och jag.

Karl-Alfred snodde förut och snoka under däck
och Fritiof pejla rummena i smyg.

Då fick vi se en syn som först fyllde oss med skräck;
befälet ville dränka oss och skutan hon var läck.

Minst halva assuranzen den tänkte skepparn ta,
det sa Karl-Alfred, Fritiof Andersson och jag.

Vi kom till Santiago, en stad på gröna ön
på västra kusten utav Afrika.

Där fick då vår kapten och hans styrmän sin lön.
De fördes till ett fängelse som låg där nära sjön.

Men med små santiagorna inunder palmerna
där gick Karl-Alfred, Fritiof Andersson och jag.

Fritiof Anderssons visbok, 1929

Ballad om briggen Blue Bird av Hull
Fritiof Anderssons paradmarsch
Fritiof Anderssons polka
Havsörnsvals
Jag är fri, jag har sonat
Karl-Alfred, Fritiof Andersson och jag
Mirabooka marsch
När jag var en ung caballeiro
Stockholmsmelodi
Tatuerarevalsen

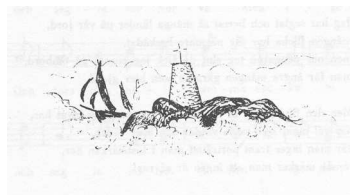
Ballad om briggen "Blue Bird" av Hull

Det var "Blue Bird" av Hull, det var "Blue Bird", en brigg,
som med sviktade stumpar stod på
över Soten i snöstorm med nerisad rigg
själva julafton, sjuttiotvå.
- Surra svensken till rors! Han kan dreja en spak,
ropar skepparn. - All right boys, lös av!
Och Karl Stranne från Smögen blev surrad till rors
på "Blue Bird", som var dömd att bli vrak.

Han fick Hållö fyrs blänk, fast av snöglopp och stänk
han stod halvblind - han fick den i lä,
och i lä, där låg Smögen, hans hem, där hans mor
just fått brevet från Middlesbrough.
- Nå, vad säger du Karl, går hon klar? - Nej, kapten!
Vi får blossa, för här är det slut!
Vi har Hållö om styrbord och brott strax i lä!
- Ut med ankarna! Båtarna ut!

Men hon red inte opp. Och hon fick ett par brott,
som tog båten de hade gjort klar.
Jag tror nog, sa Karl Stranne, att far min har gått
ut emot oss. Jag litar på far!
Båt i lä! Båt i lä! Det är far - Det är vi!
Det är far min från Smögen! Hallå!
Båt i lä! sjöng han ut, di är här! Jumpa i
alle man - I blir bärgade då!

Det var ^{Am}Stranne den äldre, en ^{E7}viking, en örnn,
 som på ^{Am}julafton ^{E7}sjuttio två ^{Am}
 tog sitt renade ^Gbrännvin ur ^Cvinskåpets ^{Dm}hörn
 till att ^{G7}bjuda de ^Cskeppsbrutna på.
 - Hur var ^{Dm}namnet på ^{Am}skutan, han ^{E7}sporde och slog
 nio ^{G7}supar i ^Cspetsiga ^{E7}glas.
 - Briggen ^{Am}"Blue Bird"! - - Det ^{Dm}tionde ^{E7}glaset han tog
 och han ^{Am}slog det mot ^{E7}golvet i ^{Am}kras!

- Sa Ni ^{Am}"Blue Bird", kapten, - briggen ^{E7}"Blue Bird" av ^{E7}Hull?
 Gud i ^{Am}himlen! Var ^{E7}är då min ^{Am}son!
 Var ^Gär pojken, kapten? För ^Cvår ^{Dm}Frälsares ^Cskull!
 det ^{G7}blev ^Cdödstyst bland ^Cmännerna i ^Cvrån.
 - - - - -
 - ^{G7} - - - ^C ^{E7} - -
 - ^{Am} - - - ^{Dm} ^{E7} - -
 - - ^{Am} - ^{E7} ^{Am} - -
 - - - - -

Gubben ^{Am}Stranne tog ^{E7}sakta ^{E7}sydvästen ^{E7}utav.
 - Spara ^{Am}modern, kapten, denna ^{E7}kväll! ^{Am}
 Nämn ^Gej namnet på ^Cbriggen, som ^{Dm}har ^Cgått i ^{Dm}kvav
 nämn ^{G7}ej "Blue Bird" av ^CHull, är ^CNi ^Csnäll!
 Och ^{Dm}kaptenen ^{Am}stod ^{E7}upp. Han ^{E7}var ^{E7}grå, han ^{E7}var ^{E7}tärd -
 stormen ^{G7}tjöt, ^Cknappt ^{E7}man ^{E7}hörde ^{E7}hans ^{E7}ord -
 när ^{Am}han ^{Dm}sade ^{E7}med ^{E7}skälvande ^{E7}röst ^{E7}till ^{E7}sin ^{E7}värd:
 - ^{Am}Karl ^{E7}stod ^{Am}surrad ^{Am}och ^{Am}glömdes ^{Am}ombord!

Tatuerarevalsan

^DFröken, får jag lov
^Gska vi dansa ett tag?
^{A7}Andersson heter jag -
^Där hemma ett slag!
^{D7}Kommer från Bahia
^GHej! Sjung faderia!
^{A7}Vi kom in till Saltsjökvavn
^Djust idag.

^DGanska mycket folk
^Ghär på banan i kväll
^{A7}trevlig och bra musik -
^Dfastän antik!
^{D7}Borta i Bahia
^GHej! Sjung faderia!
^{A7}va´ de´ bara negrer
^Doch skräll och skrik.

^{A7}Va´ de´ går! Va´ man mår!
^{A7}när man för uti dansen
^Den sådan liten vacker tös
^{A7}som Ni är - Va´ Ni klär
^{E7}i den klänningen, Ni bär!

^{A7}Vilken arm! Är Ni varm?
^{A7}Ja - det är ingen kyla i kväll,
det kan jag hålla med!
^{A7}Sommarnatt lilla skatt
^{E7}den är söt, Er nya hatt!

^GNu tror jag nästan
att jag stannar kvar
hemma i Sverige
^{Ddim}och blir stadig kar´!
^{D7}Jag brukar försörja mig ibland
^Csom tatuerare, i land.
^Gdrakar och ormar
kring armar och ben
sol, stjärnor, tron, hoppet
^{H7}och kärleken
^CSån´t gör man numera
^Gsom fröken vet
^{D7}med elektricitet.

^GI Antwerpen
tatuerade jag
tre, fyra kunder
^{Ddim}så där varje dag -
^{D7}

Här blir det kanske svårt att få
^Cnågon att tatuera på.
^G

Men har man bara
en söt liten vän

sol, stjärnor, tron, hoppet
^{H7}och kärleken
^C

Ja, Ni får se, tatuerar man en
^{D7}så blir det nog flera sen!
^G

Vals i gökottan

^E
Fjärden ligger blank som ett nybonat golv
^{H7} ^E ^{H7}
solen går ur havet och häggarna doftar
^E
och bofinken i busken, som sov klockan tolv,
^{H7} ^E ^{H7} ^E
vaknar nu och kvittrar, kvitt, kvitt, kvitt, kvitt.

Nu går vi i båten och skjuter ifrån.
^{H7} ^E ^{H7}
Vi ska ro till ängsholmars blommande stränder
^E
med frukost för oss bägge och med grammofon
^{H7} ^E ^{H7} ^E
ska vi fira gökottan, Ni och jag.

^E
Hör, hör, hör göken, fröken, göken gal i väst!
^{H7}
Fröken, västergök är bästergök
^E
norrögök är en torr och tråkig gök,
^{H7} ^E
men södergöken är dödergök

och östergöken han är tröstergök,
^{H7}
men fröken, göken gal i väster nu!
^E
Hör Ni inte göken nu? Kuku!

^E
Titta ner i vattnet så klart som kristall
^{H7} ^E ^{H7}
løjorna och spiggen de spritta och sprattla
^E
och taltrasten han sjunger i sportstugans tall
^{H7} ^E ^{H7} ^E
och där bort i vassen går gäddans svall.

Ljuvliga och strålande junidag,
^{H7} ^E ^{H7}
se hur solen glittrar på träden och böljorna!
^E
Änderna med ungar fly för åornas slag.
^{H7} ^E ^{H7} ^E
Tyst, vi ligger stilla ett litet tag!

^E
Hör, hör, hör göken, fröken, göken gal i väst.....

När jag var en ung caballeiro

^C När jag var en ung ^{A7} caballeiro ^{D7}
^{G7} jag levde i Rio Janeiro. ^C

Jag levde för kärlek, för ^F solsken och sång,
^C för kärlek, för ^{G7} solsken och ^C sång. ^{G7} Ping-pong! ^C
^{G7} Tra-la-la-la-la-la, ^C la-la-la-la-la-la-la! ^{G7}
^C För kärlek, för ^{G7} solsken och ^C sång. ^{G7} Ping-pong! ^C

^C En dag på Piazzetta ^{A7} Patrulla ^{D7}
^{G7} jag mötte en stilig ^C fanciulla,
^F som levde för kärlek, för solsken och sång,
^C för kärlek, för ^{G7} solsken och ^C sång. ^{G7} Ping-pong! ^C
^{G7} Tra-la-la-la-la-la, ^C la-la-la-la-la-la-la! ^{G7}
^C För kärlek, för ^{G7} solsken och ^C sång. ^{G7} Ping-pong! ^C

^C Jag gjorde en djup ^{A7} reverencia. ^{D7}
^{G7} Hon sade: Mitt namn är ^C Valencia
^F Jag lever för kärlek, för solsken och sång,
^C för kärlek, för ^{G7} solsken och ^C sång. ^{G7} Ping-pong! ^C
^{G7} Tra-la-la-la-la-la, ^C la-la-la-la-la-la-la! ^{G7}
^C För kärlek, för ^{G7} solsken och ^C sång. ^{G7} Ping-pong! ^C

^C Hon svepte sig i sin ^{A7} mantilla ^{D7}
^{G7} och följde mig till min ^C casilla.
^F Vi levde i kärlek, i solsken och sång,
^C i kärlek, i ^{G7} solsken och ^C sång. ^{G7} Ping-pong! ^C
^{G7} Tra-la-la-la-la-la, ^C la-la-la-la-la-la-la! ^{G7}
^C I kärlek, i ^{G7} solsken och ^C sång. ^{G7} Ping-pong! ^C

C A7 D7
 Hon hade en röst molto bello
 G7 C
 och jag spelade på min cello,
 F
 jag spelte om kärlek, om solsken och sång,
 C G7 C G7 C
 om kärlek, om solsken och sång. Ping-pong!
 G7 C G7
 Tra-la-la-la-la-la, la-la-la-la-la-la-la!
 C G7 C G7 C
 Om kärlek, om solsken och sång. Ping-pong!

C A7 D7
 Men när det blev tomt i plånboka
 G7 C
 då börja Valencia bråka.
 F
 Hon bråka om kärlek, om solsken och sång,
 C G7 C G7 C
 om kärlek, om solsken och sång. Ping-pong!
 G7 C G7
 Tra-la-la-la-la-la, la-la-la-la-la-la-la!
 C G7 C G7 C
 Om kärlek, om solsken och sång. Ping-pong!

C A7 D7
 Hon gick till Teatro Colonna
 G7 C
 och blev direktörns primadonna,
 F
 primadonna för kärlek, för solsken och sång,
 C G7 C G7 C
 för kärlek, för solsken och sång. Ping-pong!
 G7 C G7
 Tra-la-la-la-la-la, la-la-la-la-la-la-la!
 C G7 C G7 C
 För kärlek, för solsken och sång. Ping-pong!

C A7 D7
 Men själv i den tropiska kväll, o,
 G7 C
 jag spelar så ensam min cello
 F
 och sjunger om kärlek, om solsken och sång,
 C G7 C G7 C
 om kärlek, om solsken och sång. Ping-pong!
 G7 C G7
 Tra-la-la-la-la-la, la-la-la-la-la-la-la!
 C G7 C G7 C
 Om kärlek, om solsken och sång. Ping-pong!

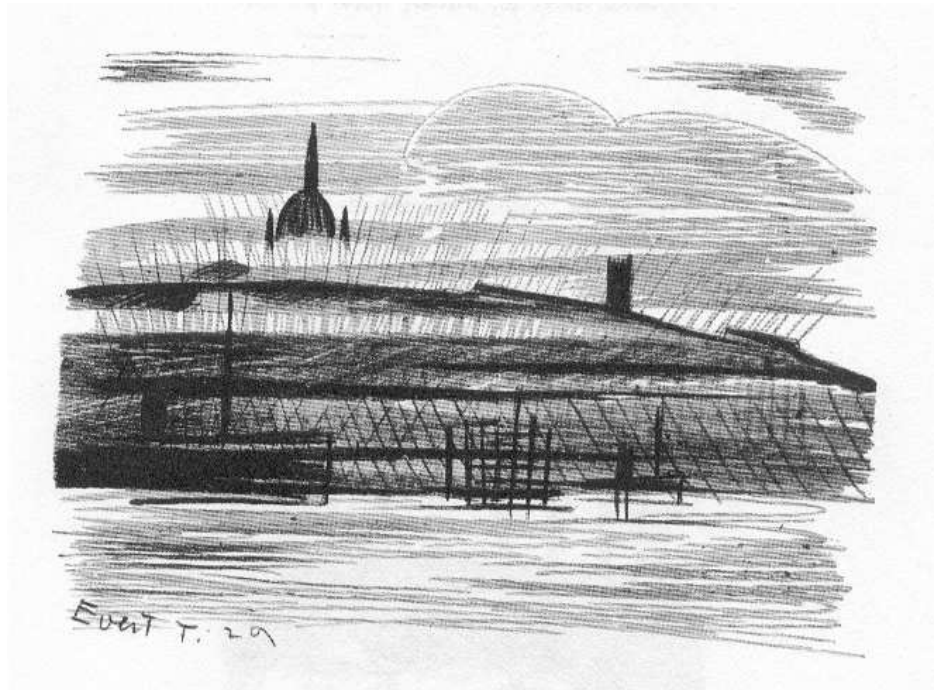
Stockholmsmelodi

Em C Em
Se, hur hela Uppland står i lågor,
H7 Em
kvällsol brinner bortom Solna skog!
C Em
Grön som ärg mot violetta vågor
H7 Em
brunnsviksvassen står där gäddan slog.
C H7 E7
Långt i syd mot bleknad himmel blänker
C H7
fönstrens rad som guld på Södermalm
Em C Em
och på slottet vakten flaggan sänker.
H7 E
Stockholm svalkas efter dagens kvalm.

E
Se, i nätta flockar som buketter
H7
av syrener, rosor och tulpan,
Stockholms unga damer och koketter
E H7
skymtar fram vid Feiths och Röda kvarn.
E
Och i cremelacksblanka tvåsitsbilar
E7 C
färdas herrar som Fortuna smekt
i ett skymningsregn av amorspilar
E H7 E
skjutna halvt på allvar, halvt på lek.

Em C Em
Stockholm, i ditt sköte vill jag drömma,
H7 Em
sorglöst när din aftontimma slår!
C Em
Nya syner, gamla minnen strömma
H7 Em
leende emot mig där jag går.
C H7 E7
När din vårnatt dunkelmjukt får sluta
C H7
dig i famn, från parkens dolda plan
Em C Em
ekot tonar än från Bellmans luta
H7 E
och i Stora Skuggan spelar Pan.

E
 Men i nätta flockar som buketter
 H7
 av syrener, rosor och tulpan,
 Stockholms unga damer och koketter
 E H7
 skymtar fram vid Feiths och Röda kvarn.
 E
 - Dans på Sphinx. En kärleksnatt på China!
 E7 C
 - Stulen lycka går på Rivoli!
 - Såg du Bleka greven på Regina?
 E H7 E
 - Har du hört Mitt hjärtas melodi?

Den här basgången kan läggas in i första och tredje versen vid markeringarna.

H C H A G F# E

Em

2	3	2	0	3	2	0

Grön som ärg...

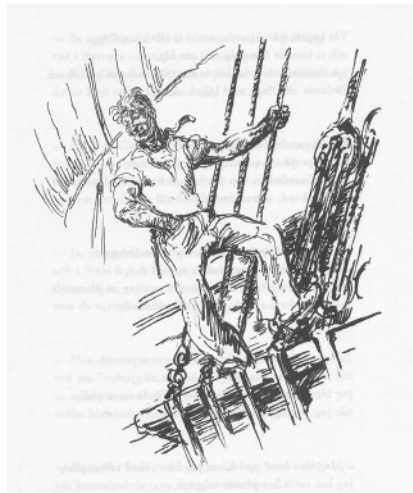
Jag är fri, jag har sonat

Jag är fri, jag har sonat mitt gräsliga brott,
som i dråp av en neger bestod.
Jag vill glömma den förfärliga tid som förgått
sen den dag då polisen mig tog.
Intet hat, ingen harm i mitt hjärta jag bär,
fast jag lidit i dagar och år.
Jag var ung, jag var fri, jag var full, jag var kär -
och då vet man hur illa det går!

Det har diktats en visa som handlar om mig
när jag gick på Paséo Colon.
Det är dock inte sant allt som säges om mig
och som sjunges uppå grammofon.
Men uti Buenos Aires jag borde ej gått
på den illa beryktade krog,
där kreolskan stal hyran jag ut hade fått
och där negern fördärvad jag slog.

I förra veckan när månen så sorgsen en kväll
i mitt fängelse tittade in.
Där jag satt på min brits i min ensliga cell
med en dyster och allvarsam min,
då hörs en klingande röst, som uppstämmer en sång,
som den förr hade sjungit för mig.
Det var hon från kafét på Paséo Colon
som var ledsen och ångrade sig.

Men den vinden som bar hennes toner till mig
 kom från havet, där friheten är.
 Och hur ljuvligt än jätan beklagade sig
 och fast kanske jag ännu var kär,
 så sade jag: Fritiof Andersson lurar man nog
 ett par gånger med vin och med sång,
 men det sker ej två gånger uppå samma krog
 och uti varje hamn blott en gång!

Resan till Buenos Aires

En stormig höstnatt på Vinga för femtio-åtta år sedan satt jag på en sjömans knä och lyssnade till berättelsen om hur han blivit skild från sina kamrater på ett näringsställe vid en hamngata i Buenos Aires. Det var en lång, senig, rödblond och fräknig sjöman med stora, brunfläckiga och håriga händer, en trevlig och godlynt karl som var snäll emot barn. Han var klädd i engelska blåa cheviotkläder och färggrann sidenhalsduk med råbandsknop under hakan, eller rättare sagt under adamsäpplet som var stort och skarpt.

Jag fick hjälpa honom att karva tobak av en tobakskaka från London som lukade fikon.

Med tiden glömde jag vad den här sjömannen hette men jag skulle nästan tro att han rentav verkligen hette Fritiof Andersson. I alla fall var det den mannen som gav mig idén till visan om Fritiof Andersson och hans äventyr på Paséo Colón.

Ur: *Jag kommer från ett brusand' hav Barndomsminnen från Vinga och Göteborg på Oscar 11:s tid* av Evert Taube

Havsörnsvals

^D
Svart mot en gyllene sky
en havsörn framåt svävar,^{A7}
vilar på vingarnas par
spejar mot havsytan ner^D
där, under stormvindens gny
andungen skyndar att fly.^G
Vingarna små emot svallvågor slå^{D H7}
som på öde havet gå.^{Em A7 D}

Men i en vik man hör musik - just denna ton^{A7}
man tar ett gupp och man får upp konversation:^D
”Min fröken vet Ni vad jag såg i dag från strand?^{A7}
Jag såg en havsörn som slog ned och tog en and!”^D

^G
Havsörnavingarnas skrämmande dön
nådde vår flyende and -^{D7}
trött på att dyka och ensam på sjön
sökte hon simma i land!^G
Just när hon nådde vår skyddande vik
havsörnavingarnas stolta musik^C
hördes på nytt och i havsörnens klor^G
den lilla anden till himlen for.^{Am D7 G}

^D
”Nej, är det verkligen sant?
O, tänk den stackars lilla!^{A7}
I dessa rysliga klor,
hackad av havsörnens näbb!^D
Kunde hon ej komma loss?”

”Nej! Hon försökte förstås!^G
Men kära Ni, såna klor sitter i!^{D H7}
Man blir aldrig, aldrig fri!”^{Em A7 D}

”Min herre, att Ni är en örn och jag en and^{A7}
det tycker jag - det riktigt känner jag ibland^D
och därför är jag också rädd för Era klor.^{A7}
Ni är nog farlig, mycket farlig, säger mor.^D”

”Inte för det Ni är rädd, vad jag tror -^G
men Ni kan likna en and -^{D7}
som vill fly undan.” - ”Ja, ur Era klor -
Aj, vad Ni trycker min hand!”^G”

”Gör jag? Förlåt mej!” ”För all del - jag ber!
folk pratar, vet Ni, så mycket om Er!”^C
”Jaså!” ”Jaha. Men det gör inget alls^G
för Ni dansar så härligt vals!”^{Am D7 G}”

Än en gång däran!

G
Än en gång däran, bröder!
Än en gång däran!
Följom den urgamla seden! **D7**
Intill sista man, bröder,
intill sista man
Em A7 D7
trotsa vi hatet och vreden!
G Hm
Blankare vapen
C Em
sågs aldrig i en här
A7
än dessa glasen,
D D7
kamrater: I gevär!
G
Än en gång däran, bröder!

Än en gång däran!
Am G D7 G
Svenska hjärtans djup -
C G D7 G
här är din sup!

G
Livet är så kort, bröder!
Livet är så kort!
Lek det ej bort, nej var redo! **D7**
Kämpa mot allt torrt, bröder!
Kämpa mot allt torrt
Em A7 D7
tänk på de gamle som skredo
G Hm
fram, utan tvekan
C Em
i floder av champagne
A7
styrkta från början
D D7
av brännvin från vårt land!
G
Kämpa mot allt torrt, bröder!

Kämpa mot allt torrt!
Am G D7 G
Svenska hjärtans djup -
C G D7 G
här är din sup!

Ultra Marin, 1936

Balladen om Ernst Georg Johansson från Uddevalla
Balladen om Gustaf Blom från Borås
Calle Schewens vals
Eldarevalsens
Ellinors vals
Fritiof och Carmencita
Här, Rosmari, syns blåa Nämdöfjärden
Möte i monsunen
Vals på Mysingen
Än en gång däran!

Fritiof Anderssons paradmarsch

^C
Här kommer Fritiof Andersson, det snöar på hans hatt,
^{G7} han går med spel, ^C han går med sång!
^{D7} Hej, mina lustiga bröder! ^{G7}

^C Det knarrar under klackarna, ^{G7} det är en vinternatt. ^C
^{dm} Hej, om du vill, ^{G7} säj bara till, ^C så går vi hem till söder!
^F O, bugen Er, ^{G7} I bylingar i bucklor och batong ^C
^{D7} och ställen Er på sidorna, ^{G7} för gränden den är trång!
^C Där går en här som frös och svalt men segrade ändå, ^{A7}
^{dm} den går med sång, ^{G7} den går med spel till Spanien och Bordeaux! ^C

^C Där går en här, där går en hop, en liten, men en god,
^{G7} den går i ur, ^C den går i skur!
^{D7} Hej, mina lustiga bröder! ^{G7}

^C Den kräver vin och kyssar och den kräver drakars blod! ^{G7} ^C
^{dm} Hej, om du vill, ^{G7} säj bara till, ^C så går vi hem till söder!
^F O, bugen Er I borgare i Birka och Borås ^{G7} ^C
^{D7} och ställ Er här på sidorna. ^{G7} Trumpet och valthorn blås!
^C Där går en här som frös och svalt men segrade ändå, ^{A7}
^{dm} den går med sång, ^{G7} den går med spel till Spanien och Bordeaux! ^C

^C På vägarna vi vandra och på böljorna vi gå,
^{G7} vi går med spel, ^C vi går med sång!
^{D7} Hej, mina lustiga bröder! ^{G7}

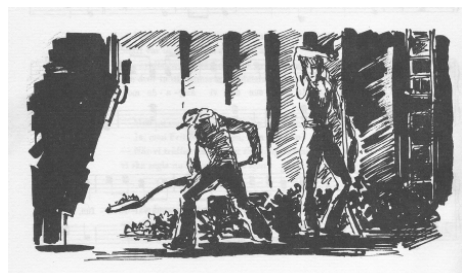
^C I alla sorters väder som Vår Herre hittar på! ^{G7} ^C
^{dm} Hej, om du vill, ^{G7} säj bara till, ^C så går vi hem till söder!
^F O, buga dig du brusande Biscaya där vi gå! ^{G7} ^C
^{D7} Vårt skepp är själva Friheten, ^{G7} besättningen är blå!
^C Den seglade och frös och svalt men segrade ändå, ^{A7}
^{dm} den går med sång, ^{G7} den går med spel till Spanien och Bordeaux! ^C

Eldarevansen

När jag börja att segla till sjöss i maskin
var jag trimmer på "Aileen Alannah",
för jag lämna en trälare i Aberdeen
och fick chansen att mönstra me´ samma.
Vi var sex man på durken och två i var box
det var kolboxar stora som hus
och det mesta vi gick var med stenkol och koks
ifrån Sunderland till Santa Cruz.

Det var dåligt med käket, men chiefen var bra
så vi höll alltid steamen på toppen,
och så fick vi en whisky var fjortonde da´,
"Det är nyttigt", sa gubben, "för kroppen."
"It´s a very old whisky, my boy", sa han då
och så plira han smått och slog i.
Och så sjöng han en visa som började så:
"I was born by the side of the sea".

Det var hårt på den tiden, vi gick sex om sex
och ibland gick vi fyra om fyra
och man tröttnar på teblask, konserver och kex,
när man seglar för två pund i hyra.
Så jag klarade ut i Newcastle on Tyne,
fast den staden var tråkig och ful.
Men så fick jag en hyra med Stevenson Line,
och i Spanien, där fira vi jul.

Jag har seglat med briter och yankees och allt,
ja, med tyskar, ja med portugiser.

Det var hemskt när man gick utan hyra och svält
och fick smörj av Antwerpens poliser.

Men det värsta var nog när vi hade gjort rent
i ångpannorna ner i Bordeaux
för jag somna i kitteln och märkte försent
att manluckorna skruvades på.

Ja, jag vakna när vattnet blev påsläppt, you see,
och kamraterna eldade under,
det var kolmörkt i kitteln och vattnet det steg,
så jag flydde ju högst upp inunder,
men där var det ju stopp, där var manluckan på
och jag tänkte, nu är det nog klokt,
Charlie Barr, att du kvickt läser upp Fader Vår,
för här, eldare, här blir du kokt!

Som jag läste min bön fick jag höra ett ljud,
det var någon däruppe som knacka!

Och så öppna nå'n luckan och skrek:

”Herre Gud, här är Charlie ju kvar med min hacka!”

Det var Donkeyman själv, han var skotte, you know,
och se hackan jag hade var hans!

Det var den som han sökte, men medge ändå
att det samtidigt gav mig en chans!

Balladen om Ernst Georg Johansson

1. Vi kom från blå Atlanten, från havets majestät
och mötte gula strömmen, som går ut från River Plate,
där, bakom skrov och master på flodens södra strand,
låg staden Buenos Aires, där vi nu gick i land.
Jag kan ej glömma staden, som ligger där i dyn,
den luktar majs och hudar och fruntimmers parfym,
som pampasvinden blandar med doft av feberträ,än,
men kajerna är lagda med sten från Bohuslän!

2. Nu gällde det att dricka, att röka, spela kort
och även spela tärning på denna fjärran ort.
I minnet hör jag ännu, hur tärningarna slå
och falla mellan borden, där mörka flickor gå.
Det var helt nära hamnen, på krogen Ultra Mar,
jag mötte där en timmerman, som efterseglad var,
han knogade som stallknekt på stadens hippodrom
han var en uddevallare, Ernst Georg Johansson.

3. Men Johansson blev uppsagd och pengarna tog slut.
Då sa han: Följ mig, Fritiof, vi far till Pampas ut!
Han hade lärt sig rida i sina unga dar
och nu med Georg Johansson på Pampas ut jag far.
Vi reser oss från bordet på krogen Ultra Mar
och dricker sista droppen av vinet vi har kvar,
sen krossade vi glasen mot krogens tegelgolv
och lämnade kvarteret, när klockan den slog tolv.

4. Det gick två lösa hästar vid stadens västra gräns
och barbacka vi red dem, det vet ni, hur det känns!
Estáncian La Posta - dit var det resan gick
och där på femte dagen som cowboys jobb vi fick.
Men kvinnan som är användbar till många ändamål
hon frestar ofta ynglingen långt mera än han tål.
Värdinnans kammarjungfru hon bad mig stiga in
i rummet där hon bodde och spela mandolin!

5. Allt var ju så oskyldigt, det var en trevlig kväll,
men dagen efter blev jag utmanad på duell.
Gonzales hette mannen, som ville se mitt blod
och med sin dolk i handen, han frestade mitt mod.
Strax fick jag nu en rispa
uppå min högra hand
som ännu, när jag festar,
syns rodna lätt ibland -
då sprang min vän emellan
och ropte: Attention!
Och kniven mitt i hjärtat
fick Georg Johansson.

6. Nu flydde alla andra från trakten i galopp
och ensam satt jag kvar vid kamratens fallna kropp.
- Har du ett budskap, Georg, till Sverige, till ditt hem?
- Nej, svarade han stilla, bekymra inte dem,
men tag min bästa häst och de pengar, som jag har
och lämna detta helvete, när jag ej mer är kvar
och rid till Buenos Aires, det tar dig fyra dar
och drick en skål för Johansson på krogen Ultra Mar.

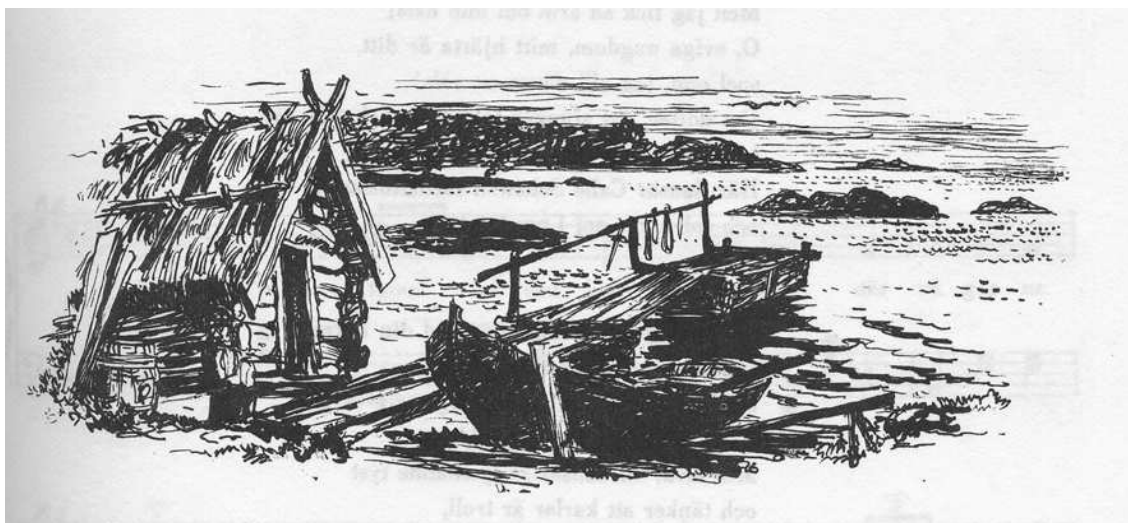
Calle Schewens vals

I Roslagens famn på den blommande ö,
där vågorna klucka mot strand
och vassarna vagga och nyslaget hö
det doftar emot mig ibland.
Där sitter jag uti bersån på en bänk
och tittar på fårnor och mäs
som störta mot fjärden i glitter och stänk
på jakt efter födan, gunås.

Självt blandar jag fredligt mitt kaffe med kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton
som hörs från mitt stugugemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är,
ja, röspiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där
med dans och med jäntornas blig.

Se, måsen med löjan i näbb han fick sitt!
Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vill dansa en vals!
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö -
i natt skall du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö
och solen går ned i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid din barm,
 du dunkelblå, vindstilla fjärd
 och julinattsskymningen smyger sig varm
 till sovande buskar och träd.
 Min älva, du dansar så lyssnande tyst
 och tänker att karlar är troll.
 Den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst
 och valsen förklingar i moll.
 Men hej, alla vänner som gästa min ö!
 Jag är både nykter och klok!
 När morgonen gryr skall jag vålma mitt hö
 och vittja tvåhundra krok.
 Fördöme dig skymning och drag nu din kos!
 Det brinner i martallens topp!
 Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros
 han dansar, när solen går opp!

Fritiof och Carmencita

G D7
Samborombon, en liten by förutan gata,
den ligger inte långt från Rio de la Plata,
C G
nästan i kanten av den blåa Atlanten
C G E7
och med Pampas bakom sej många hundra gröna mil,
Am D7 G E7
dit kom jag ridande en afton i april
D7 G
för jag ville dansa tango.

G D7
Dragspel, fiol och mandolin
C G D7
hördes från krogen och i salen steg jag in,
G E7 Am
där på bänken i mantilj och med en ros vid sin barm
D7 C G
satt den bedårande lilla Carmencita.

D7
Mamman, värdinnan, satt i vrån,
C G D7
hon tog mitt ridspö, min pistol och min manton.
G E7 Am G°
Jag bjöd upp och Carmencita sa: Si gracias, senor,
Am D7 G
Vámos á bailar - este tango!

C G7
Carmencita, lilla vän,
C
håller du utav mig än?
A7 Dm
Får jag tala med din pappa och din mamma,
G7 C
jag vill gifta mej med dej, Carmencita!
G7
Nej, Don Fritiof Andersson,
E7
kom ej till Samborombon,
F D7 C G°
om Ni hyser andra planer när det gäller mej
Dm G7 C
än att dansa tango!

^G Ack, Carmencita, gör mej inte så besviken,
^{D7}
 jag tänkte skaffa mej ett jobb här i butiken,
^G
^C sköta mej noga, bara spara och knoga,
^G inte spela och dricka, men bara älska dej.
^{E7}
^{Am} Säj, Carmencita, det är ändå blott med mej,
^{D7} säj, som du vill dansa tango?

^G Nej, Fritiof, Ni förstår musik,
^{D7}
^C men jag tror inte Ni kan stå i en butik
^{D7}
^G och förresten sa min pappa just i dag att han visste
^{E7} vem som snart skulle fria till hans dotter.
^{Am}
^{D7} En som har tjugutusen kor
^C och en estancia som är förfärligt stor.
^{D7}
^G Han har prisbelönda tjurar, har har oxar får och svin
^{E7} och han dansar underbart tango!
^{Am}

^C Carmencita, lilla vän,
^{G7}
^C akta dej för rika män!
^{A7} Lyckan den bor ej i oxar eller kor
^{Dm}
^{G7} och den kan heller inte köpas för pengar.
^C
^{G7} Men min kärlek gör dej rik,
^{E7}
^F skaffa mej ett jobb i er butik!
^{D7} Och när vi blir gifta söta ungar ska du få,
^C som kan dansa tango!
^{G°}

Balladen om Gustaf Blom från Borås

Med gamla Highland Rover, en båt från Aberdeen,
vi låg uti San Pedro och lasta gasolin,
där träffa jag i dockan på Texacos kontor
//: en man från San Fransisco som hade mött min bror. ://

Men det var inte detta jag skulle tala om,
det var om mannen själv och hans namn var Gustaf Blom
jag smugglade åt honom en flaska Calvadós
//: han var från Västergötland och uppfödd i Borås ://

Han talte med polisen och flaskan den gick klar,
vi lämnade San Pedro och körde till en bar.
Det var ett slags speak easy, men Blom han var betrodd
//: i Wilmington, Los Angeles och själva Hollywood. ://

På 90-talet kom jag till New York som matros
på Clara, sade Blom, det var en brigg från Mönsterås.
I Nordatlanten fick vi en snöstorm ifrån nord,
//: kaptenen, styrman och vår däckslast, allt gick överbord. ://

Som jag var äldst i skansen, så tog jag nu befäl
och segla på kompassen till New Foundland, allt gick väl
och när vi kom till New York så blev det rättegång
//: men jag gick klar och seglade som båtsman till Geelong. ://

Jag kom i själva rushen och reste för den skull
som digger ut till Narrow mine, jag ville gräva gull.
Jag grävde och jag vaska och skötte min affär
//: och när jag kom till Melbourne, ja, då var jag miljonär. ://

Jag ville ut och segla, jag ville lukta hav,
jag köpte mig en skonare, till Queensland mej begav.
Jag börja fiska pärlor, jag tappade mitt gull,
//: förlorade en halv miljon, blott för en kvinnas skull. ://

Hon var från Fidji Island, jag föll i hennes garn
och tvillingar hon fick, det var två nästan svarta barn!
Så kom den tredje pojken, men den, måntro var vit -
//: jag for till San Fransisco och tog pojken med mej dit. ://

Där har jag nu min business, jag har ett slakteri,
butikén ville jag att pojken skulle stå uti.
Men han sov alla dagar och söp varenda natt.
//: Hans hud var vit, hans ögon blå, men själen den var svart. ://

Nu sitter han i Sing-Sing, utmärglad som ett lik
och själv går jag och sörjer i min blodiga butik
men mina svarta pojkar från Fidji, käre bror,
//: de plöjer Söderhavet blå och hedrar far och mor. ://

Jag tänker på den tiden, jag längtar ned till dem,
de är ju nästan svarta, men de har ett lyckligt hem.
En skiftning i kulörten, det gör väl ingenting
//: nej, hellre snälla svarta barn än vita i Sing-Sing! ://

Möte i monsunen

Vi mötte ett skepp i den svalkande monsun
där vi ångade mot Röda havet opp,
en fullriggare det var och dess namn var Taifún
som nu segla från Ostindien till Good Hope.

Vår kapten gav då order att vi skulle hissa flagg
och vi hissade den gula och den blå
och i samma stund så blåste där från skeppets gaffelnock
Finlands vita flagg med blåa korset på.

Vi höll ganska nära och stoppade maskin
för att preja och ta budskap med oss hem
och då lovade hon opp, där hon gick med vinden in
ifrån babord och vi rodde bort till dem.

Vi fick ända ifrån backen och lejdare midskepps
och vår fjärde styrman äntrar upp på den,
men i röset står en svensk sjöman som jag nu återser
Fritiof Andersson, min gamle barndomsvän.

Ja, man möts ju ibland i monsuner och passad
när man seglar mest på värmen som vi gjort,
jag blev likväl rätt förvånad fastän ändå mera glad,
när jag återsåg min vän på denna ort.

Jag blev held up i Kina, jag blev rånad i Shanghai,
jag har suttit hos pirater uti pant.
men jag gifte mig med dotteren till mördaren Fu Wai,
sade Fritiof, det är hemskt, men det är sant.

Med kinesiskans hjälp kom jag sen till Singapore,
utan pass och pengar står jag på ett torg,
när en man i guldgaloner plötsligt fram emot mej går,
Sveriges konsul, kapten Fredrik Adelborg.

- Se goddag, Fritiof Andersson, säger Adelborg,
vad i Herrans namn gör du i Singapore?
- Ifrån Gula Floden kommer jag och vill till Göteborg,
det är bäst att en hyra hem jag får.

Jag blev klädd i vita kläder, jag fick låna tio pund
jag fick pass med Sveriges vapen och porträtt,
konsulinnan bjöd på te och jam och pratade en stund,
hon var det sötaste jag dittills hade sett.

Ja, så tog jag en steamer och mönstrade på däck
och i Siam fick vi last av vilda djur,
tigrar, lejon, elefanter, som de sålt till Hagenbeck
som du varit hos i Hamburg, eller hur?

Men den resan var värst utav alla, det är sant,
syd om Ceylon gick vi in i en cyklon,
ut ur buren smet ett lejon och rök på en elefant,
vrålet blandades med storm och böljors dån.

Snart var luckorna bräckta och upp kom många djur,
vår kommandobrygga den gick över bord.
elefanten knäckte masterna och kastade en tjur
uti havet, gosse, sanna mina ord!

Ja, Hagenbecks ombud åt lejonet ju opp
och en gorilla klättra´ ned i vår maskin.
För att härma maskinisten slog hon fram och back och stopp,
tills jag sköt henne med skepparens karbin.

Det var självaste Nemesis från djunglarna, min vän!
Snart var bara jag och elefanten kvar.
När cyklonen gått så fick vi en sydväst monsun igen
och drev i land till Camarin på Malabár.

Men nu säger jag adjö, för din styrman går från bord.
Ja, men Fritiof, elefanten, vem fick den?
När vi träffas nästa gång ska jag besvara dina ord,
vi ska segla nu och sätta kurs igen!

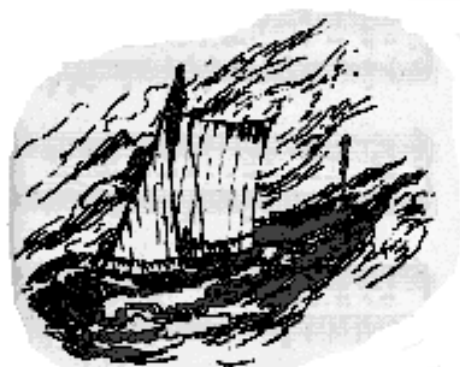
Och de brassade för fyllning och började sin gång
och tillbaka till vår skuta rodde vi
och där gick hon i monsunen och jag hörde deras sång:
Rolling home, rolling home across the sea!

Men jag räknade alla segel och jag räknade om igen
ifrån flying jib till röjlar och mesan.
Det var summa tjugutvå vita segel som där gick
på den glittrande blåa ocean.

Vals på Mysingen

^G Vinden från havet har friskat ^C
^{Am} och Mysingen möter med sjögång, ^{D7}
^G håller sig brisen så här ^{E7}
^{Am} sträcker vi till Mysingsholm! ^G
^C
Hör du hur bogsvallet brusar
^{Am} och kölvattnet porlar och skummar? ^{D7}
^G Se, varje brytande våg ^{E7}
^{Am} spolar vårt blänkande däck! ^{D7}
^G Solen, som skimrar ur diset ^{H7}
^C kring Nåtarö, Ålö och Utö ^{Dm E7}
^{Am D7} målar i blått och i violett ^G
^{Am} hela din kust, Södertörn! ^{D7}
^G Båten den knarrar och kränger ^{H7}
^C och seglen står spända som sköldar! ^{H7 E7}
^{Am} Här har vi Danziger Gatt! ^{Gdim G}
^{Am} Hör hur det dånar från sjön! ^{D7 G}

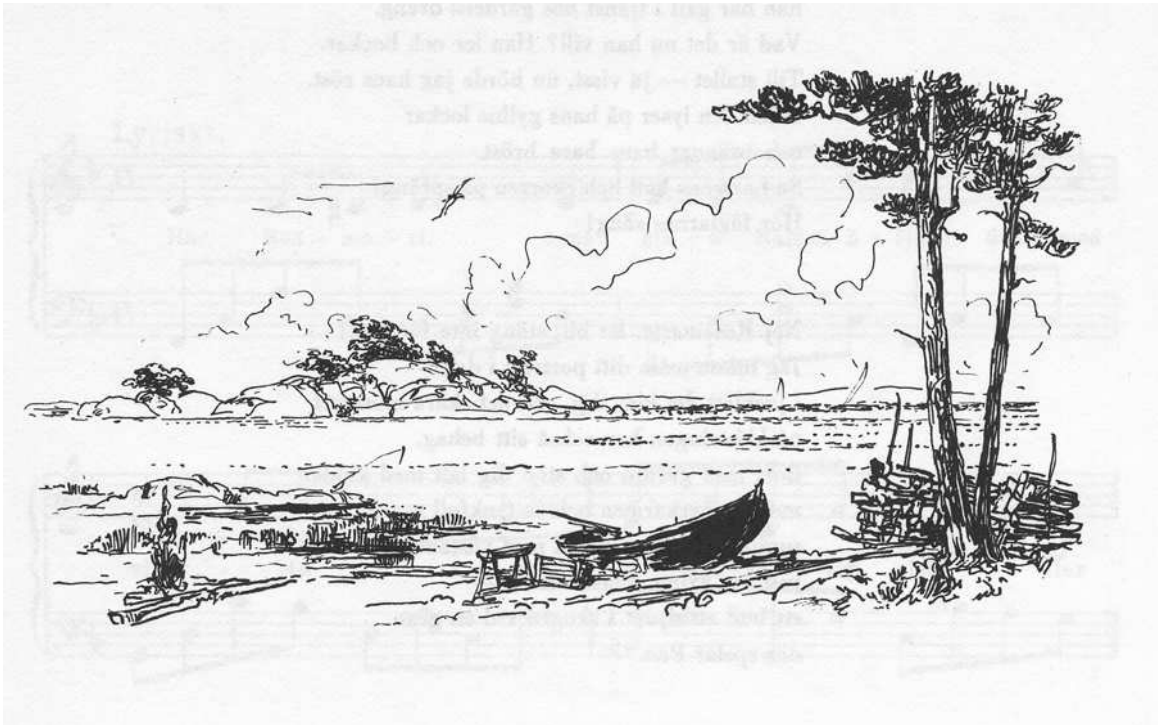
^G Vi går till Utö för natten, ^{C G}
^{D7} vi går till Utö för natten, ^G
vi går till Utö för natten, ^C
^G Vi går till Utö i natt... ^{D7 G}
God natt, små vågor som klucka ^{C G}
^{D7} God natt, små vågor som klucka ^G
God natt, små vågor som klucka ^C
^G God natt, små vågor, god natt. ^{D7 G}

Här, Rosmarie, syns blåa Nämndöfjärden

^C Här, ^F Rosmarie, ^{G7} syns blåa ^{F C} Nämndöfjärden
^{Dm Am D7} med vita ^{G7} segel i sydvästlig vind!
^C Hur ^F ljuvligt ^{G7} långt från stadens ^{F C} larm och flärden
^{Dm C G7 C} vår stuga ^{G7} ligger mellan björk och lind!
^{G7 C F G7 C} Hör våra tallars sus! Se ^{Ddim Am D7 G7} fältens gröda
^{C F G7 F C} i soligt lä av granars gröna mur!
^{Dm C G7 C} Himlen är blå och stugorna röda
och svart blänker Larssons tjur.
^{G7 C F E7} Känn lindens doft och doft av kaprifol!
^F Hör, göken han gol!
^{D7} Hör, göken han gol!
^A Hör, göken han gol!

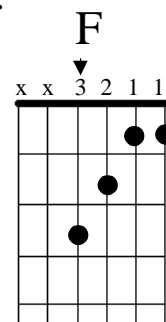
^C Klöver ^F står grön, ^{G7} Marie sänghalm ^{F C} lyser
^{Dm Am D7 G7} och Larssons lie blixtrar på vår äng.
^{C F G7 F C} Vår lille pojke, titta hur han myser
^{Dm C G7 C} han har gått i tjänst hos gårdens dräng.
^{G7 C F G7 C} Vad är det nu han vill? Han ler och bockar.
^{Ddim Am D7 G7} Till stallet, ja visst, nu hörde jag hans röst.
^{C F G7 F C} Solen den lyser på hans gyllne lockar
^{Dm C G7 C} och bränner hans bara bröst.
^{G7 C F E7} Se Larssons katt och ekorren på språng!
^F Hör fåglarnas sång!
^{D7} Hör fåglarnas sång!
^A Hör fåglarnas sång!

^C Nej, Rosmarie, lå^Ft bli, stäng inte fönstret!^{G7}
^{Dm} Jag måste måla ditt porträtt i dag!^{Am D7 G7}
^C Ljusblått det klär dig, och det skära mönstret^{F C}
^{Dm} på klänningen har också sitt behag.^{C G7 C}
^{G7} Bort med gardin och stöd dig lätt med kinden^{C F G7 C}
^{Ddim} mot fönsterkarmen och se tankfull ut,^{Am D7 G7}
^C som om du fått ett bud med västanvinden^{F C}
^{Dm} just nu kring stugans knut^{C G7 C}
^{G7} ett bud att djupt i skogen vid en gran^{C F E7}
^F där spelar Pan!
^{D7} Där spelar Pan!
^A Där spelar Pan!

Himlajord

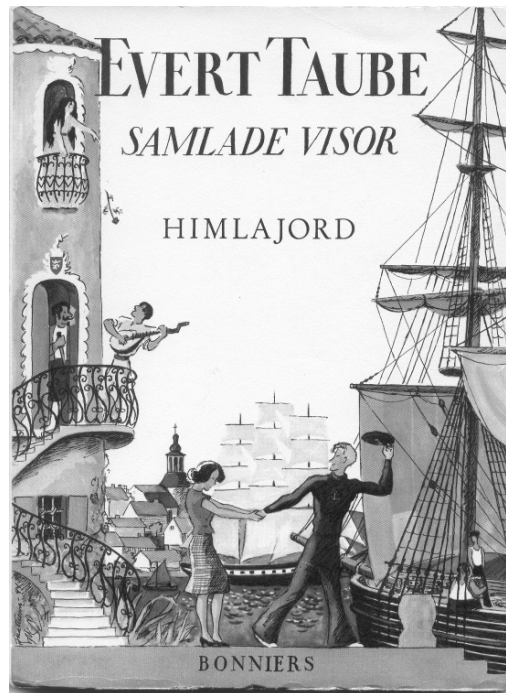
Den jorden som du trampar hos mig på Crimson Creek,
 den kommer ifrån himmelen och den har gjort mej rik.
 Den duggade så sakta i många tusen år,
 det är en himlajord, min vän, den jorden där du står.
 Di säger att den kommer från öknen västerpå,
 men ifrån himlen föll den, det kan du lita på.
 och oceanens vindar bar regnet till vår bukt.
 och jorden drack och grönskade och satte blom och frukt.

Till denna himlajorden kom jag som timmerman,
 i Falkenberg jag föddes, John Löfgren var mitt namn.
 Nu kallar jag mig Loffgren och odlar apelsin,
 trehundra kor jag äger nu, sex hästar, åtta svin.
 Så talte farmar Löfgren, jag svarade som så,
 att lantbruk var det yrke jag minst förstod mig på.
 Men att jag hört på pampas ett yttrande ibland
 om jorden där, att den kom dit med storm från Incas land.

Den kallas lössjord, sa jag, den kommer som ett damm,
 ett stoft från heta öknarna som vindarna bär fram.
 Om saken ter sig sådan i vetenskapens ljus,
 så är det dock en himlajord du ser ifrån mitt hus.
 Det låg en vacker tanke i Löfgrens romantik,
 en tro på nåd från ovan, som gjorde honom rik.
 Han slet där i sin djungel med halländsk energi
 och odlade den himlajord som han nu sover i.

^C Hans rikdom var dock ringa, ^F det har man ^{G7} insett ^C nu,
^{G7} hans egendom ^{Am} tog ^{D7} banken, ^G en kviga fick hans fru.
^C Men apelsiner ^F lysa i ^{G7} Löfgrens ^C spår som guld
^{Am} i ^{D7} urskogen i ^G Queensland och ^{A7} kvittad ^{D7} är hans ^G skuld.
^C Självt går jag i ^{D7} Ligurien på ^{G7} Medelhavets ^C strand
^{Am} det ^{Dm} blåser från ^{Am} Sahara och ^{G7} rymden ^{Dm} står i ^{G7} brand.
^C Jag tänker på ^F John Löfgren, ^{G7} min vän ^{Am} vid ^{G7} öknens ^{Am} rand.
^{Dm} Det ^{G7} faller ^C jord, ^{Am} jungfrulig ^{Dm} jord, ^{G7} från ^C himlen i min hand.

Himlajord, 1938

Anna Bella Mirafior
 Brevet från Lillan
 Den glade bagarn i San Remo
 Eldare på värmen
 Fritiof i Arkadien
 Himlajord
 Målaren och Maria Pia
 Tango i Nizza
 Vals i gökottan

Den glade bagarn i San Remo

Min vän, den glade bagarn uti San Remo stad,
ja, om ni kände honom, ni skulle strax bli glad.
Han sjunger framför ugnen sin glada ritornell
så stolt som om han vore en löjtnant John Forsell.

Den glade bagarn bakar det bästa bröd som fås
det bakas inte bättre, ej ens i Alingsås.
Han sjunger när han bakar och arbetar med fröjd
det ökar varans värde och köparen blir nöjd.

San Remos sköna damer beundra hans figur,
han liknar till det yttre en ung och kraftig tjur.
Och när han knådar degen och sjunger högt i dur,
då ryser det i damer med sinne för skulptur.

Min vän, den glade bagarn, som sprudlar av musik
han har en vacker hustru, som står i hans butik.
Från ugnen langas brödet till disken där hon står,
ju mera bagarn sjunger dess mer hon sälja får.

Men om den glade bagarn vill svalka sej nån gång
bland damer i butiken, som lyssna till hans sång,
då säger hustrun vänligt och klappar bagarns bröst:
”Kom inte ut, Florindo, det drar och du förstör din röst.”

Brevet från Lillan

C **G7**
Pappa, kom hem!
C
För vi längtar efter dej!
Dm **G7** **C**
Kom innan sommarn är slut, lilla pappa!
G7
Åskan har gått
C
och om kvällen blir det mörkt
Dm **G7** **C**
stjärnorna syns nu på himlen igen
Am **E** **F** **C**
Allt jag vill ha är ett halsband av korall
G7 **C** **G7**
ingenting annat, det kostar för mycket.
C **G7**
På våran tomt
C
är det nu så mycket bär
F **G7** **C**
och fullt med ungar har fåglarna där.

Am **E**
Sjön är så varm
F **C**
och jag badar varje dag
Ddim
och jag hoppar i
Am
utan att bli rädd,
H7 **E**
för nu simmar jag så bra.
Am **E** **F** **C**
Vi ha så fint nu i vårt lilla skjul
Ddim **Am**
och en liten gran har vi också sett,
E **Am**
den som vi ska ha till jul.

C **G7** **C**
Detta har jag skrivit nästan bara själv
F **G7** **C**
och jag ska börja i skolan till hösten.
G7
Pappa, kom hem!
C
Jag vet något som du får!
F **G7** **C**
Nu slutar brevet från din Ellinor.

Fritiof i Arkadien

På Colla ^GBellas höjd där ^{D7}geten skuttar
^Coch glesa ^Gfuror skugga ^Gginst och sand,
^{D7}där finns en ^Ggrön oas, en äng som ^{D7}sluttar
^{A7}ner mot en ^{D7}vindal och en palmklädd strand.
^GDär ser man ^{D7}Corsica i ^{D7}siktigt väder
^Coch ^{H7}provencalska bergens blåa bård.
^CDär doftar ^Gkaprifolium och fläder,
^{Am}där kan man ^Gvandra ostörd utan kläder
^{Am}långt ner i ^{D7}dalen ^Gligger närmsta gård.

^GDär kom jag ^{D7}glad och naken mitt på ^{D7}dagen,
^Cen pilgrim från det ^Gfjärran Göteborg.
^{D7}Jag bar en ^Gkrans av fikonlöv kring ^Gmagen
^{A7}och ost och ^{D7}bröd och lantvin i en korg.
^GDet var en ^{D7}härlig dag! Jag hade ^{D7}turen
^Catt ^{H7}höra ^{H7}näktergalens ljuva röst.
^CJag ^Gkände mig som fågeln ^Gsläppt ur buren,
^{Am}jag var på ^Gväg tillbaka till naturen,
^{Am}jag ville ^{D7}vila mig vid ^Gjordens bröst.

^GJa, där ^{D7}gick ^{D7}getterna och där ^{D7}gick fåren
^Csom vita ^Gmoln på ängens ^Gklorofyll
^{D7}och ^Gnäktergalen sjöng i ^Gbjörnbärssnåren
^{A7}och ^{D7}själv var jag en del av ^{D7}min idyll.
^GJag ^{D7}gjorde utav fikonlöv en ^{D7}bricka
^Coch ^{H7}lade opp min mat, ^{H7}drog upp mitt vin.
^CJag ^Gsatte mig i ^Ggräset för att dricka.
^{Am}Då ^Gfick jag ^Gplötsligt se en naken flicka,
^{Am}som ^{D7}kom emot mig med en ^Gglättig min.

Jag har då aldrig nånsin sett på maken!
 Hon kom och ställde sig helt tätt intill,
 men innan jag hann tänka rätt på saken,
 så fick jag plötsligt se två flickor till.
 De skrattade och jazzade på ängen
 och sjöng: "Oh, happy days are here again!"
 Sen högg de mej och ropte: "Opp ur sängen!"
 jag tappa mina fikonlöv i svängen
 och flickorna försvann bland skogens trån.

På aftonen när jag kom ner till staden,
 då mötte jag dem åter alla tre
 i vita klänningar på promenaden,
 de skönaste tre gracer man kan se.
 Den ena tog mig genast käckt i handen
 och sa: "I'm leaving on an early train".
 Där gick vi under palmerna på stranden
 och pratade och ritade i sanden
 och sjöng: "Oh, happy days are here again!"

"Jag är från San Fransisco", sa den sköna
 "och därför klättrar jag så bra i berg! -
 Jag dansar gärna naken i det gröna,
 jag älskar så naturens form och färg!
 Ja, i Amerika har vi friska vanor -
 här i Europa är man mer mondän!
 Men, darling, vi har ändå samma anor!
 Oh, låt oss aldrig vandra skilda banor!
 Oh, darling, happy days are here again!"

Tango i Nizza

"Säg minns Ni mej ännu, Don Fritiof Andersson,
det var längesen vi fick en dans, vi två.
Men jag är Carmencita ifrån Samborombon,
där vi möttes nittonhundra-trettio-två
en tangokväll på pampas en afton i april,
ja, Ni stal en kyss och så fick Ni en korg! -
Jag var grym, Ni blev ledsen, men så går det ju till,
och så for Ni hem igen till Göteborg."

"Vackra Carmencita, Ni min enda kärlek!
Hur kom Ni till Nizza?" - "Jag flög från Paris
just för att träffa Er här på något vis."
"Friarn med miljoner! Säg, vart tog han vägen?"
"Var nu inte elak, det var bara skämt
och jag var bara sjutton år."

När Ni red bort sista gången, Andersson,
från Samborombon på Er häst Marron,
var jag förtvivlad, jag grät i fjorton dar
för att inte Ni var kvar.
Pappa, han sa: "Du är tossig lilla vän,
han kommer väl igen, men det blir inte den!
Mamma, hon sa: Tja, det tar en liten tid
och så får ditt hjärta frid."

”Jag längtar till pampas, jag längtar dit igen,
 Carmencita, när jag ser och hör Dig här.
 Att rida dag och natt för att möta Dig igen,
 du den enda flicka som jag håller kär!
 Jag längtar ner till pampas, till nätternas mystär
 och till markens doft som var så ren och stark.”
 ”Fritiof, allt det du längtar, det bär jag med mig här,
 mitt hjärta, Fritiof, är Din jungfruliga mark!”

”O, Du lilla duva, vad du kuttrar ljuvligt!”
 ”Skoja inte med mej, det finns bara Du
 i hela världen och jag ska bli Din fru!”
 ”Vackra Carmencita, vad Du dansar härligt!”
 ”Fritiof, o, Du för mej i himmelen in,
 där jag för alltid blott är din!”

Stjärnor och palmer och Medelhavets brus
 kring ett litet hus med två tända ljus,
 rött vin och druvor och blommor i ett krus
 i ett litet ensamt hus!
 Nattbrisen kommer från bergen i Provence
 spelar en kadens i ett träd någonstans.
 Flickan från pampas har återfått sin vän,
 Fritiof ifrån Bohuslän!

Eldare på värmen

Ja, Axel Jonson var det och G.D. Kennedy
och Wilhelm Lundgren ner i Göteborg,
Dan Broström och hans far och ett annat rederi,
som om vår linjesjöfart drog försorg.
Det börja väl så smått omkring nittonhundrafem
i Johnson Line, Ostindiska och Trans,
med virke och med massa ut, med ull och spannmål hem
och även silvermalm om sådan fanns.

Förr hade vi ju lastat om i Bremen, London, Hull,
där vände svenska kölar och gick hem.
Det var ej blott för penningar, men ock för ärans skull
som vi gick längre nittonhundrafem.
Sen nittonhundrafyra min far var utan knog,
min mor förlamad var, min syster död.
Jag gick till sjömanshuset och hyra där jag tog
på värmen för att lindra våran nöd.

Som eldare i Baltic gick då min första färd
från Fredriksstad i Norge till Geelong.
Jag hade svårt i början, ty jag var undernörd
och föll ihop på durken många gånger.
Befälet var ju ovant att gå *beyond the seas*,
och deras handlingssätt var ofta grunt.
Men det var ändå livat och nytt på något vis
att gå på svenska kölar jorden runt.

Vår chief var ifrån Halland, från Onsala ni vet,
 där alla hårda sjömän har sin trakt.
 På hemväg genom Suez blev luften alltför het,
 där stupade vi alla på vår vakt.
 Vi låg med kramp och plågor, vårt fartyg låg där dött,
 kaptenen svor och chiefen han fick slag.
 Det regnade gräshoppor och havet det var rött.
 Jag glömmer aldrig denna hemska dag!

Men vacklande i värmen kom förste styrman fram
 till treans lucka där vi låg i rad.
 Han var en äldre sjöman av gammal roslagsstam,
 född, vill jag minnas, i Norrtälje stad.
 - Hör på kamrater, sa han, tvåtusen svenska spänn
 betalas till den vakt som kan gå ner.
 Ni är ju lite skrala, men inte döda än,
 tvåtusen kronor, pojkar, väntar er!

Jag tänkte på min moder, jag tänkte på min far,
 och i mitt öra sjöng tvåtusen spänn.
 Jag sa till förste styrman med den röst jag hade kvar:
 Jag kryper ner och fyrar på igen.
 Jag kravla ner för lejdarn, ett glas med rhum jag fick -
 jag trodde detta skulle bli min död.
 Men spriten gjorde verkan, och när jag gjort ett stick
 med släjsen såg jag att där än fanns glöd.

Kol, skrek jag, fina kol, pojkar! Hit med fina kol!
 De lämpa fram, jag börja fyra på!
 De höll mej under armarna. Gud, vad en mänska tål!
 De höll mej, för jag kunde knappast stå.
 Då svimmar förste styrman och chieften låg där kall.
 jag fick en kraft från ovan denna gång.
 Och manometern börja i alla fulla fall
 att darra och maskinen kom igång.

Två tusen var det tillsagt, men hälften gick, allt väl,
 till förste maskinisten, som blev sjuk.
 Ty rederiet tyckte att även dess befäl
 för tusen kronor kunde hava bruk.
 Jag bär ifrån den dagen ett minne i mitt bröst:
 med fel på hjärtat mönstrade jag av.
 Men ljudet av maskinen som gick, det är min tröst,
 och tusen kronor som min mor jag gav.

Anna Bella Mirafior

G D7 G
Liguriens lejongula strand
Am D7 G
låg badande i sol.
A7 D
Det blåste vind från Samarkand,
A7 D
och i en brokig kjol,
G C
som fladdrade kring vrist och lår
G A7 D7
på ett förföriskt sätt,
G D7 G
gick Anna Bella Mirafior
Am G
en ung brunett på sjutton år
Am D7 G
och sjöng och hängde tvätt.

G D7 G
Hon hängde opp sin lilla röda blus
Am D7 G
på fikonträdet gren.
A7 D
Hon lyssnade till vindens sus.
A7 D
Hon log mot solens sken.
G C
Hon vände sig med kustbons blick
G A7 D7
mot havets blåa rand
G D7 G
och såg tre segel som där gick
Am G
tre röda segel som där gick
Am D7 G
med väldig fart mot land.

G D7 G
Det första skeppet mötte man
Am D7 G
med pilar och med spjut,
A7 D
men när det andra nådde land
A7 D
tog striden hastigt slut.
G C
Ett tredje kom, ett fjärde än,
G A7 D7
ett femte styrde in
G D7 G
med vikingar från Bohuslän,
Am G
med hårda män, ej mätta än
Am D7 G
på kvinnor, guld och vin.

G D7 G
Men Anna Bellas fader stod
Am D7 G
beväpnad på sin gård,
A7 D
en man av hett liguriskt blod,
A7 D
en bonde rik och hård.
G C
När porten brast i stormningen
G A7 D7
gick han till envig fram
G D7 G
och mötte Ragnar, vikingen
Am G
från Öckerö i Bohuslän
Am D7 G
vid fikonträdet stam.

G D7 G
Men Anna Bella Mirafior
Am D7 G
hon ser sin faders nöd,
A7 D
av nordbon hugg på hugg han får
A7 D
och marken färgas röd.
G C
Då störtar hon med blottad barm
G A7 D7
mot kämpan ifrån nord.
G D7 G
Han hejdar sig, hans blick blir varm
Am G
Med söderns dotter på sin arm
Am D7 G
går vikingen ombord.

G D7 G
Men den som diktat dessa ord,
Am D7 G
en son av Bohuslän,
A7 D
han längtar ofta från vår nord
A7 D
till sol och mandelträn.
G C
Hans blod är hett, hans sinne lätt
G A7 D7
och strängarna han slår.
G D7 G
Det sägs han ärvt sitt glada sätt
Am G
utav en ung och skön brunett,
Am D7 G
Anna Bella Mirafior.

Akkorddiagram

